

L A
6247 Tas

152

Kobla Krusts.

Jauks stahsts,

wisseem behdu - zeesdameem un noskummuscheem
par swehtigu eepreezinashanu, latweeschu wal-
lodâ pahrtulkohs

zaur

W. Janowski,

Kurmenes un Muhrumuischas draudses stohlmeisterei.

Kobla

W. Janowski

Zelgawa, 1854.

Druckens bei S. H. Hoffmann in A. Johannsohn.

8-32=10

✓

1953

L V B
159608

0310081355

(23)

LA 3746

Brühw. drilkeht

ar to sinu, la no schihē grahmatinas, tad ta buhē isdrilkehta, til gabbalu us
Mihgās grahmatu - pahrluhstohanas komiteil buhē atstilleht, zil pehē liku-
meem toaljaga.

Mihgā, 9tā Merg mehu. beend 1854tā gaddā.

Dr. C. E. Napierky,

drilkejamu grahmatu pahrluhstotaja.

More manus scriptus und
bessere Mutter-Lectura
Jesuitz + 1824 2. 78. zum
Arbeiten. H. H.

Zas Rohka Kruusts.

Pirma nodalla.

P i l s : b a s n i s a.

Sahda gaspascha, no Linden wahrda, weena baggata, augstas muishneeku fahrtas atraitne, dsihwoja us semmehm, sawa jauka pilli, itt meerigi un ktussi, un tikke, deht winnas augstas sapraschanas, nabbagu apgahdaschanas, no wisfeem minnas appafschneekeem un apfahртеjem kaimineem lohti zeenita un mihtota.

Weenreis gaddijahs, ka tai deht kahdam leelahm isdarrishchanahm, us to, tahs semmes wirfpilsehtu wajadseja dohteas, kurrâ ta — kahdas pahri neddetas sawas darrishchanas itt ruhpiigi steigdama, pawaddija. To deenu preeksch winnas atpakkat braufschanu us mahjahm, gribbeja ta prett wakkaru, wehl reis to jauku pilsehtu, no ahrpusses apluhkoht un klaja dohteas. Ta deena bij swehtdeena — un pehz ilga leetus-laika, weena itt jauka pawassaras deenina. Tee pilsehta eedsihwotaji steidschs — jauki swehtdeenas drehbês, ka gohdam peeklahjahs, isgehrbuschees, zaur pilsehta wahrteem us sallumu tikt, gribbedami tur — preezigâ garâ, to jauku wakkaru pawaddiht. Ta gaspascha no Linden, bij arri sawu zellu us pilsehta wahrteem usnehmusi, ur gribbeja tikkai wehl, tur pilsehta swescha buhdama, kahbu labbu braudfeni, ar. so ta bij eepasinnusees, waddona deht

lihdsnemt. Us weentreif nahze tai prahta: to pils-basnizu, kurrat ta patlabban garram gabje, wehlreis apmekleht; doh-madama: ka schinni laikâ winna jo labbak warreschoht to brihnumu, wezças buhweschanas un muhrneeku skunstes apskattihht — neweenam deewabihjigam peeluhdsfejäm, par mulsinaschanas skabargu buhdama; arri sawâ apluhkoschanâ ne warreschoht no zitteem trauzeta tapt.

Ar swehtu deewabihjaschanu gabje winna pa teem preekschas-wahrteem, eeksch to augsti zeenijama Deewanammu. Tahs augstas, itt brihnigi un kohschi sawilktas welwes, tahs garras rindes jauku muhretu, ar skaisstahm bildehm puschkotu stabbu, tas augst-altaris, deewabihjigs usskattams, ta krehsla un flussums, tanni Deewa-gohdam swehtitâ weetâ — un ta Deewa-namma pilnibas augstiba, pildija to ar swehtu apbrihnoschanu, un kustinaja winnas sirbi us nomannischanu un peeluhgschanu ta muhschiga debbestehwa — kurreu ta zerreja, itt tuwu klast effoschu. Winna nomettahs tuhdał pirmâ krehslâ us zelleem un palikke tur kahdu brihtinu, eeksch sewis nogrimmusi — Deewu no wissas sirbs garrâ un pateesiba peeluhgdama.

Pazehlusces gabje winna pa to basnizas widdus-gangi itt lehni tabtak, stahweja par brihtinu atkal flussu un sazija pehdigi patte pee sewis: „Kas par peeminnu, tahs dsillas mihlestibas, deewabihjaschanas un peeluhgschanas, kurreu tee wezzi pasaules eedsihwotaji prett Deewu turreja, irr schis Winna nams! — Zik warrenai un spehzigai waijag' tai apnemischanai buht, zik dsilli eeksch to zilweku sir-dim gruntetai, ka tee tik leelu jaukumu warreja sahkt, un laimigi pabeigt, Deewa gohdu wairodami sche wirs femmes! Zik zilwekeem waijadseja sche saweenotees, zik publeschanas, zik isdohschanas, zik ruhpes un gabdaschanas wissada wihse — no teem tikke pagehretas, lamehr — ka pasaules-stahsti salka: tikkai pehz simts gabdu strahdaschanas, schi basniza pehdigi gattawa tikke, kurrea tee zilweki, ta sadraudfeta raddiba, scheid sawu radditaju peeluhgt warreja!“

Tad apluhkoja winna tahs weentulligas, wehra nem-mamas leetas, apmekleja tohs sahnu altarus, un tohs lam-barus, kurreos ihpashi altari uszelti bij, un apskattija tahs

wezzas, no itt teizameem sfunstes-mahldereem mahletas bil-
des, kurras pilnigi, itt kà dšihwes isškattijahs — us kur-
rahm ta swehta jumprawa un tas winnu sweiznadams
engels Gabriels; ta Kunga Jesus Kristus peedsimschana,
Winna dšihwoschana un mirschana, Winna augšam-žel-
schana un us debbesim usbraukschana; tee augsti ta Kunga
apustuli un kristigi mahžitaji, un dauds deewabihjigas gaspa-
šas un jumprawas, ar tahm wissmalkakahm vehrwehm —
tahs azzim ihsti kà dšihwas, winnai preekschà stahwedamas
rahđijahs. Tee leeli un ikkatram wehrà nemmami darbi
ta Pestitaja un swehtu apustuku tahs pirmas Kristus-bas-
nizas, itt kà tee swehtà bihbeles-grahmatà aprakstīti irr,
stahweja winnai preeksch azzim, un usmohđinaja winnas
sirđi swehtigu peeminnu un deewabihjigu apnemschānu,
peh; winnu mahžibahm, kurras swehtōs rakstōs atroh-
namas irr, dšihwoht.

Preeksch katra, dascheem nomirruscheem par peeminnu
usželta marmora afmina palikke winna stahwoht, un lassija
tohs rakstus, kurri eeksch wezzeem, sweschadeem bohštabeem
sinnu dewe: no peeminnas wehrtigeem wihreem un tikk-
schahm secwāhm, kurras preeksch gaddu-simteneem bij dših-
wojuschas. Winna nomannija tur — neweenu dšihwu
dwehšeli, jo tikkai pastahwigs klussums, walđija appakšch
tahm augstahm welwehm; winna arr' wairak neko ne dšir-
deja, kà sawus sohtus un tikkai kà no tahšenes atškanēja
tas rattu-trohšnis ahrà us eelahm.

Tahs nepastahwibas un pahrwehšchanas breešmas to
šanehme, kà winna tà, kà weenigi dšihwodama, pahr teem
nomirruschu žilweku pihschleem un starp nahwes-peeminnahm-
štaigaja. Winna dohmaja ar šahpehm us to, kà šchē pa-
šaulē wišs tikkai isnižigs un nepastahwigs irr; tai nahze
prahtà winnas nomirruschi wezzaki, radđi, draugi un mihtli
behrnini, no kurreem ta žaur laižigu nahwi, jaw preeksch
gaddeem atšširta bij; ta peeminna winnas paščas
nahkamas nahwes štundas, padarrija to behđigu un no-
škummuschu. Bet tee eedrohschinadami preezas-wahrđi us
teem afmineem rakstīti, atnessē winnas sirđi to atšpirdšina-
damu mašzinu, un pišđija winnas šohti noškummuschu

dwehsele ar to preezigu zerribu tahs nemirstibas. Ar ihstu deewabihjigu un Deewam padewigu sirdi lassija winna us kahda kappakmina tohs — ta Pestitaja wahrduš; „Es esmu ta augšam-zelšana un ta dšihwiba, kas eeksch manni tizz, tas dšihwohs; kaut arri buhtu nomirris. Un ikweens, kas dšihwo un eeksch manni tizz, tas muhschigi ne mirs.“ Tapatt gabje winnai tee wahrdi Jesus, us zitta almina rakstiti, lohti pee sirds: „Ta stunda nahk, kurra wissi kas eeksch kappeem irr, dširdehs to balti, ta Deewadehla. Tee kas buhs labbu darrijuschi, nahks pee augšam-zelšanas tahs dšihwibas; bet tee, kas kaunu darrijuschi, pee augšam-zelšanas tahs sohhibas.“

Itt ihsti tikke winnas sirds kustinata zaur to kappakmini, weenas deewabihjigas seewinas — kurra schinni pasaulē dauds zētusi, un turklaht dauds labba bij darrijusi. Us to paschu stahweja, tee swehti rakstuwahrdi, ar selta bohtstabeem itt dšilli almini eerakstiti: Swehti irr tee nomirruschi, kas eeksch ta kunga nomirri. To tas gars sakka: winni duff no sawahm darboshanahm un winni darbi tohs pawadda.“

Ta gaspascha no Vinden apnehmehs, tik ilgi, kamehr tai buhs likts, scheid wirs semmes dšihwoht: tahs schihs dšihwoshanas behdas un apgeubtinashanas pazeetigi panest un tik dauds zil ween eespeht warreschoht labbu darriht.

Obtra nodalla.

T a m a s a D e e w a l u h d s e j a .

Nad nu atkal ta gaspascha no Vinden kahda altaru-kambari, tahs apbrihnojamas basnizas dewehs, eeraudseja winna weenu masu, eeksch melnahm drehbehm apgehrbtu meiteni, kurra warreja buht septinus, lihds astonus gaddus wezza; weenu weenigu us zelleem, altara preekscha nokrittuschu. Ta meitene luhdse Deewu, azzis, lihds ar rohlahm, prett altari us augschu pazehlusi; tik sirds-eekschfigi: ka ne man-

nija kaš garram gahje, jeb kaš tai sahnòs stahweja; gaischaš affaras tezzeja eeksch leelahm pillem, pahr winnaš fahrteem, skaissti cesarfaneem waigeem, un tahš jauka beswainiga isfkattischanahš, rahbija to noskummuschu, lohti apbehdinatu, turklaht Deewam padewigu essam.

„Ea zeenijama gaspascha nomannija pee sewis ihstu lihdsjeetibu, firsnigu patifschanu un itt ihpaschu zeenischanu, prett to tif karsti Deewu-luhgdamu meiteni. Winna ne gribeja to paschu trauzeht; pehdigi kad ta bij nobeigusi pee-luhgt — un peezehlufes, sawus, no affarahm flappinatus waigus noschahwejusi, turwojahš winna tai meitenei, to usrunnadama: „Mihla meitina! ka man schleet essi tu lohti behdiga! kaš irr tewim kahduš firdehstus darrijis un kapehjt tu tif dauds raudi?“

„A!“ sazzija tas gohdigs behrs, un tahš affaras pluhde winnai no jauna pahr waigeem; — „schodeen irr ihsti gads, ka mans tehws nomirre — un neddela, ka manna mahte tiffe semme paglabbata.“

„Ro tad tu tif firsnigi, schè altara preefschà, no ta mihla Deewa luhdsi?“ jautaja ta zeenijama gaspascha to tahfaki.

„Ka Wunsch schehligi us man noskattidamees, pahr man apschehlotohš;“ atbildeja tas behrs. „Man naw zits patwehrams ka tif pee Winna. Lihds schim esmu es wehl pee teem laudim, kurru mahjäs mehš us ihri dsihwojam; bet palift es tur ilgak ne warru. Rihddeen man waijag eet tahfak; to man tas saimnees schodeen tiffai sazzija. Man schè pilsehta gan raddi irr, es arr' labpraht wehletohš ka tee weens, jeb ohtris manni usnemtu; arr' tas zeenijams mahjtajs pee schihs basnizas, kursch manni mihlu mahti, flimmiba daudsfreis apmekleja, winnai ne-issakkami dauds labba darridams, irr winneem to sazzijis; ka tas winnu peenahkums essohht manni peenemt; bet tee paschi ne warr sawa starpa islihgjt: kursch to gruhtu nastu usnemtohs mannis usaudsinaht. Es winneem to arr' newarru par launu nemt; jo winneem pascheem irr pulks behrnu, un wairak nekas pee rohkas, ka tiffai, fo paschi ar sawu rohku darbu pelna.

„Rabbags behrns!“ sazzija ta gaspascha no Linden, „tad gan naw wis brihnumš, fa tu tif lohti behdiga un noskummusi effi.“

„Tà irr gan,“ runnaja ta meitene tabfaki, „es arri scheit lohti noskummusi atnahzu — bet tas mihlais Deews man sche wiffas behdas un grubtumu no firds nonehme; taggad esmu es ihsti drohscha un bes wiffas zittas ruhpes: fà tikkai ar weenu pehz Winna swehta prahta darriht, un dsihwoht tà, fà Winsch labbu prahtu un patifschanu us manni turreht warretu.“

Ta beswainiga behrna wahrbi, un ta ustizziba, kas eeksch winnas sarkani israudatahm azzim rahdijahš, spee-dehs tai zzenigai gaspaschai zaur firdi. Winna usfkattija to behrnu, fà weena jo labba mahte, itt mihligi un peenemmigi smaididama sazzija: „Es dohmaju — fa gan tas mihlais Deews, kas tohs, kas Winnu peesauz, un us Winnu pataudamees zerre, arr' tawu firsniugu luhgschanu buhs is-klausijis — mihla meitina! — Paleez jo prohjam pee schah-das tawas apnemschanas, effi arween labba un deewabihjiga, turri jo stipru patauschanu us to augstu, scheidung debbes'-tehnu — tà behdu, fà arri preeka-deenàs un ne apgruhtini tawu firdi joprohjam zaur noskumschanu; jo tew tiks palihdsehts. Nahz taggad ar man lihbs!“

Ta gohdiga meitene, usfkattidama to sweschu gaspaschu, palifke brihndamees stahwoht un sazzija: „Us kurreen' tad? lihdsi eet es ne drihksu, man ja-eet irr us mahjahm.“

Ta zzenijama gaspascha no Linden sazzija: „Es pasihstu to wiffas augstas zzenischanas wehrtigu mahzitaju, kursch — fà tu sakti, tawai flimmai mahtei, dauds palihdsejis irr, itt labbi; aiseesim mehš lihbs winnam, es gribbu ar winnu pahrdohmaht, fà tew warretu buht palihdsehts.“

Un sazzijuse nehme winna to meiteni it mihligi pee rohkas, un ta gahje nu labpraht un ar preeku winnai lihbs.

Trescha nodalla.

Weens augstas zzenischanas wehrtigs mahzitajs.

Tas zzenijams mahzitajs, weens jau labbi padsihwojis wihrs, tif gohdigs un wiff'augstas zzenischanas wehr-

tigs no uskattas, kà kad winsch ta Kunga apustuls buhtu, zehlehs ar preeka-brihnischanohs no sawa rakstama-galda augscham, kad winsch to zeenigu gaspaschu, ar to meiteni pee rohkas, redseja eefschà nahkam. Ta augsta gaspascha no Linden stahstija winnam — ka schi to meiteni, wehl nuhle mahzotees pasiht un issubtija to paschu us brihtinu ahra, gribbedama, tai ne dsirdoht, ihpaschi kahbus wahrbus, winnas deht ar to zeenijamu mahzitaju runnaht.

„Mihkais zeenijams mahzitajs!“ eesahze winna, kad ta meitene isgahjusi bij, runnaht: „Man irr dohmas to meiteni peenemt un es gribbetu labpraht winnai mahtes weetà buht. Wannas paschas behrnini nomirre, wissi sawa sahrta jauniba wehl masini buhdami; manna sirds man salka: ka to miblestibu — kurre es us teem pascheem tur-reju — warretu taggad tai meitenei peeschirt; tapeh; wehlejobs es papreeksch to sinnu dabbuht: woi juhs zeenigs mahzitajs, kas tiklabb' tohs wezzakus, kà arri to behrnu tuhwal pasihsteet, man to nowehleet darriht. Es labpraht gribbetu mannu ihfu, jo ahtri pahreijamu dsihwes-lazimu schinni pasaulè ar to jeb zittu kahdu, labdarrigu darbu ap-sihmoht. Zerrejeet nu juhs augsti zeenijams ta Kunga kalps, ka ta palihdsiba, kurre es tai meitenei esmu no-dohmajusi sneegt tai arri par labbu nahkt un winna tahs wehrtiga buhtu? Ko nu juhs us to salkait?

Das deewabihjigs wihrs pazehle sawus azzis, eefsch kurreahm preeka-assaras spihdeja un sawas abbas kohpa saliktas rohkas us augschu, prett debbesim un sazzija: „Ta katr'reis: brihniga un ne-isdibbinajama, swehta apgahdaschana ta Kunga muhsu Deewa, ta teef allasch un muhschigi swehti teikta un flaweta! leelaku schehlastibas darbu, juhs tik drihs ne warreseet darriht — un weenu deewabihjigaku, gohdigaku un saprattigaku behrnu ne warreseet juhs arr' tik drihs atrast, kà ta masa Soffia irr; winnas abbi wezzaki bij tee gohdigakee zilweki us pasaulès, pateesi deewabihjigi un kfristigi; winni dewe schim sawam weenigam behrnam itt labbas mahzibas, kas derr pee ihstas, pilnigi kfristigas dsihwoschanas; skahde ka tee to ne warreja pilnigi pabeigt! — Ak! es nefad to ne peemirfschu: ar kahdahm behdahm,

ta mirdama mahte, us scho, sawu weenigu mihtu behrnu noskattijahs — kurra karstas assaras bes mitteschanas raudadama, pee mihtas mirdamas mahtes gultu stabweja; bet arri, ar zil pilnigu patauschanu us ta debbes-tehwa apgabdaschanu ta sawus, patlabban nahwe luhsdamas azzis us debbesim pazeldama schohs wahrduš fazzija: „Tu mihtais debbes-Tehws — buhsi arr' sché tehwa weeta! Tu schai mannai meitai, mannam weenigam mihtam behrninam, buhsi zittu jo ruhpigaku mahti isredsejis, kurru tai no schelastibas dahwinasi; to es itt pateesi sinnu un nomirstu ar swehtu preeku; kusch tiklai teem deewabihjigeem irr pasihstams.“ Tee wahrdi tahs deewabihjigas mahtes taggad peepildahs, ka tas nu irr ar skaidrahm azzim redsams: ka Deews tas wissuspehzigais un wiss'schehligs apgabdatajs juhs zeeniga gaspascha irr us to isredsejis ta tif gohdiga un labba behrna ohtu mahti buht. Tadeht waijadseja jums scheid pilsehta atbraukt; tadeht patš Deews, zaur sawu swehtu garru, juhs skubbinaja: wehkreis preeksch juhsu probjam braukschanas Winna swehtu basnizn apmekleht; tas irr weenigi pascha schehliga Deewa darbs. — Winna swehta apgabdaschana, lai tohp ar augstu, swehtigu preeku un pateizibu flaweta!“

Tas zeenijams mahzitajs eesauze to nabbaga bahreniti eekscha un fazzija: „Raug' Sofia! Schi gohdiga, deewabihjiga, labba un wiss'augstas zeenischanas wehrtiga gaspascha, gribb tawa, tewis mihtodama mahte buht. Tas irr preeksch tewis jo lohti leela laime, kurru tew taggad tas mihtajs Deews peeschkirr. Gribbi tu nu lihdsi eet un winnai weens labs un paklausigs behrns buht?“

Sofia atbildeja itt preezigi: „Ja!“ un eesahze no preeka raudaht — ka wairs ne warreja tahtak runnaht; winna pateizahs tai zeenigai gaspaschai tif zaur mihtigu usskattischanu, winnas rohkas skuhpsidama.

„Raug mans behrns!“ runnaja tas zeenijams mahzitajs tahtak: „ka tas mihtajs Deews pahrtew itt bribnischkigi gabda: kad tawa mihta mahte, kurra taggad Winna preekscha irr — un kur tai ka zerrejam, nu itt labbi klahjahs, wehl us sawu mirstamu gultu gulleja, tad bij tas

labs un wiffus apgabdadams tehws, to zeenigu gaspaschu scho tawu ohtru mahti, bes wis ka mehš to sinnajam jau schè atweddis un ne lifke tai ahtraf aïsbrauft probjam pirms winna tewi atraddusi un par sawu meitu peenehmusi buhtu. Tapeh; atsihsti schinni leetà to mihlu tehwischku apgabdaschanu muhsu Deewa! Wihto winnu no wiffas tawas sirds, to mihlu, labbu un schehsirdigu debdes-tehwu, kas tewi til brihnischligi apgabda; uestizzi Winnam un turri Winna bauschfus. Essi tai zeenigai gaspaschai, schai tawai jaunai mahtei, kurru tew tas mihlajs Deews dewis irr, weens labs un paklausigs behrns, tapatt, ka tu tawai nomirruschai mahtei bij; tad ta zeeniga gaspascha no tewis preeku sadshwohs un tew labbi flahsees! Memm wehl itt ihpaschi wehra: tawas nahkamas dschwesdeenäs, sinnamš, ka appasch saules, preeki un behdas mehds pahrmitees: ta arri tew daschureis behdas un noskumschana usmahfsees; af tad peeluhds to mihlu debbes tehwu ar til behrnigu palauschanu us Winnu, ka to taggad muhsu basnijà darrijusi essi, tad Winsch buhs itkatrà laikà taws paligs un tewis tikpatt schebliki apgabdas: ka winsch tew — to taggad itt brihnischli irr parahdijis!

Nu tikke tabs meitenes raddi atfaukti. Tee bij ihsti ar meeru: ka ta zeeniga gaspascha to nabbagu bahreniti gribboht peenemt; winni preezajahs wiffwairaf par to, kad ta gaspascha no Linden sazzija: ka winna to meiteni ta gribboht peenemt, ka winna taggad stahwoht un eijoht; to masu mantoschanu tabs nomirruschas un Sofias zittas pahrafas drehbes lai tee preefsch sew' un saweem behrneem paturroht. Sofia wehlejahs tiklai kahdas grabmatas, no sawas mihfas mahtes par swehtigu peeminnu lihds nemt, kurras tai arri ne tikke leegtas.

Dhtra rihtà itt agri nehme ta zeenijama gaspascha no Linden, Sofiu sawà jaukà zella-kareete un brauze atpaffaf us sawu pilli.

Zertorta nodalla.

Ta augsti zeenijama usaudsnataja.

Ta zeenijama gaspascha no Linden bij itt wehlà wal-

farà ar Ebsiu sawà pilli pahrbraufusi. Kad nu tee mahj-
neeki, no winnas mahjäs nahkschanas kahdu sinnu turreja
un us to gaidija, tad bij tas wakkarinu ehdeens jau senn
gaitaws. Ta zeenijama gaspascha nosehdahs pee galda un
liffe Sofiai sew' blakkam sehdeht; winna patti arr' mas
fo no teem ehdeeneem baudija, bet preeksch Sofias uslifke
winna no wissa papilnam. Kad bija ehdufi, tad waddija
winnu ta zeeniga gaspascha patti kahdà masà, itt kohshi
ismahletà kambariti; tur sazzija winna: „Das nu irr
no scha laika, taws gullams kambarihts — tapehz, ka tu
nu pirmu reis par nakti schè paleez, tad saffi tawu wak-
kara-luhgschanu, ar itt ihpaschu prahta un firds zillascha-
nu — un tà darridama, eeswehtisi tu to par tawu mah-
jokli. Tuhds to mihtu un labbu debbes-tehwu, ka Winsch
gribbetu fatr'reis' un fatrà weetà, ar tewi buht un ka ta-
wa ustureschanahs scheit', tew' par swehtischanu tapt
warretu. Nu tad ar labbu nakti, gull wessela, un nepee-
mirst swezzi isdsehst!

Sofia bij pahr tahs zeenigas gaspaschas labfirdibu,
bet wiss' wairak pahr to leelu Deewa apgahdaschanu, fursch
to tif tehwischkigi bij apschelojis, kohsti preeziga; sazzija
sawu wakkara luhgschanu, ar karstahm pateizibas' assarahm
sewis no jauna Deewa swehtam prahtam atwehledamees
un aismigge, ar wehl us luhgschanu kohpà saliktahm roh-
lahm.

Rihtà, kad Sofia bij usmohdusees, bij tai atkal no
jauna pahr fo preezatees un Deewam pateikt: pilsehtà bij
ta weenà tumschà, schaurà eelà dshwojusi, un winnas
tumschu kambariti ne bij gaddeem saule, neds mehnes' ap-
spihdejusi; bet schè pilli eespihdeja tuhdat tee pirmi, usei-
jamas rihta-saules starri winnas kambariti; winnu moh-
dinadami.

Sofia zehlehs tuhdat augscham, gahje pee lohga un
skattijahs nu itt ihsti eeksch to pilnu pawassara brangu
jaukumu. Tai pils-dahrsà bij wissabi falli sehjumi un
daschadas jauki seededamas puffes redsamas. Pils-sahnòs
kahdà peekalni, redseja ta to kohku dahrsu, fas baggatòs
seedòs stahweja un itt balts un sarkans isfkattijahs. Us

ohtru pussi warreja winna fahdu fahdschu un dauds, tanni un zittà weetà fahwedamus, jauki usskattamus zeemus, kurveem wiss'apfahrt jaukas, baggatus augtus nesdamas drumas un puffotas, fallas pfawas, garr' fahnainu meschmallu bij redsamas, wehrà nemt. Sofia nokritte, to wissu itt usmannigi apluhkodama us zelleem un pateize Deewam atfal no jauna: fa winsch to tahdà jaukà, mihligà weetà bij pahrstahdijis un pee weenas, wehl jo mihligakas gaspaschas waddijis.

Ea ihsti kristigi dsühwodama un mihlodama gaspascha, parahdijahs prett Sofiu, fa weena jo ustizzigi mihlodama mahte; bet arri Sofia fahrahs pee tahs ar itt ihstu behrnischligu mihlestibu un darrija wissu, fo winnai tif tai no azzim warreja noredseht un noprast, fas darrams buhtu, ar sirsuigu preeku. Daudsreises, pirms wehl ta zeeniga gaspascha wahrdu bij fazzijusi, bij Sofia jau zellà, scho, jeb zittu fahdu leetu peenest. Winna bij deewabihjiga un tif ustizziga un peemihliga, fa ta zeenijama paspascha to ikdeenahs jo wairaf eemihleja.

Ea zeenijama gaspascha no Vinden subtiija Sofiu, kurru jau deesgan labbi lassihht mahzeja, arri rakstihht un rehtinaht jau labbi bij eesahkusi, ikdeenahs skohlà, kurra zaur tahs zeenijamas, labdarrigas gaspaschas apgahdaschanu, itt labbi bij eetaisita — un kurrà, itt wissu labbi saprasdami skohlmeisteri raddahs. To mahzibu pahrt ihstas tizzibas atsihschanu dabbuja Sofia, lihds ar teem fahdscha-behrneem lohpa, no ta zeenijama fahdscha-mahzitaja, kuesch to skohlu, gandrihs katru deen' apmekleja un ihsts behrnu-draugs bija. Sofiai ne bij ar to deesgan, fa winna tahs labbas mahzibas dsürdedama, tahs prahtà paturreja, bet winna turflaht ruhpejahs, itt ihsti pehz tahm dsühwoht un darriht.

Zohs brihtinus, kad no skohlas mahjäs pahrnahkusi bij, ne drihksteja winna tà bes darbu pawaddihht, apfahrt skraideledama; bet tai wajjadseja kufnà, (kehki) jeb dahrsà, zil spehdamai palihdseht, lai ta katru darbu jo agri eemahzitohs, un tà eeraddinatohs, arri pee gruhtakeem darbeem rohkas peelift. Kad zits darbs ne bija, tad drihksteja winna, ar sawu jauku rattinu, jeb addekli, pee paschas zeenigas

gaspaschas, winnas kambari eet — un tahs deewabihjigas farunnaschanas un mahzibas, kurras ta katr'reis Sofiai dewe, bij preeksch tahs itt peecklahjami derrigas. Us preekschu eemahzija winna patti Sofiai wissadu smalku darbu; ka smalku schuhschanu un stikkerechanu, tas irr: ar willainu dsihju no wissadahm pehrwehm us kahnewa tas irr tahda schlidra drahna — wissadas jaukas bildes, pehz drikke-tehm mustereem ischuht. Zurklaht, ar to farunnadamees, mahzija winnai wissadas derrigas un katrai labbai sainneezei lohti sinnmaht waljadsfigas leetas.

Ea wissu itt pilnigi saprasdama, zeenijama gaspascha, liffe Sofiu itt jauki un patihkami gehrbt; bet tiffai ta, ka tas winnas kahrtai peecklahjigs buhtu. Winna sazzija: „Dascha semmakas kahrtas meitene, kurra pahraf par sawu kahrtu zellahs, ka kahda muischneeze lepni gehrbdamees — paleef bes wissas apgahdaschanas, un teef retti apprezzaeta; jo teem, winnas kahrtas jaunekkeem ta par lepnigu israh-dahs — un teem kahdas augstafas kahrtas irr ta par prastu.

Appaksch tahs usraudsischanas un prahtigas waddischanas weenas tif augsti zeenijamas gaspaschas tiffe Sofia usaudsinata un bij, tannis, winnas kahrtai peecklahjigas drehbes, ihsti ta bilde — weenas beswainigas, ihstas mihsoschanas wehrtigas jumprawas. Winna seedaja skaisstak — ka ta no agras rihta raffas slappinata rohse; tadcht, ka winnas deewabihjiga sirds — wehl ne bij ne kahda wihsē apgahnita. Dascha, jo gresni, ar seltu un dahргеem afmineem isgresnota freilene, kurra zaur dusmahm, danzoschanu, dauds zittadahm nikfoschanahm un kahribahm, sawu skaisstumu bij saudejusi: apskaude to tif mihtligi patihkamu, semmakas kahrtas meiteni, deht winnas jaukas, seedoschas isklattischanahs.

Peekta nodalla.

Ea labba audsefne.

Sofia bij jau wairaf ka desmits gaddus pee tahs zeenijamas gaspaschas no Linden bes behdahm, itt pree-

zigi dsihwojusi; bet nu faslimme ta tif fohti zeenijama gaspascha un Sofia bij nu ta weeniga, uſtizziga, tahs flimm'neezeſ, ſawas no ſirds mihtotas uſaubſinatajas, apfohpēja; winna to paſchu apdeeneja un foſpe ar iſtenu behrna mihleſtibu; itt kà kad ta winnas meeſiga, mihta mahte buhtu bijuſi. Sofias gabdaſchana par to tif mihtu flimmeneeji, ſneedſehs ir lihdſ tahm wiſſmaſakahm leetahm ſuknà un par brihtinu, nahje ta, ar jau gattawu tehju eeſſhà, pee tahs flimmneezeſ gultu, no aukſtuma jo ſtipri trihzedama. Kad nu ta augſta gaspascha to tehju bij iſdſehrufi, dewe winna Sofiai to glahſi atpakkat, ſazzidama: „Mihta Sofia! tu preekſch mannis fohti dauds darri; weens meeſigs behrns ne warretu ar mihtaku prahtu un warak preekſch mau darriht, kà tu. Tas mihtais Deews lai tew to itt baggatigi atmaſſa un arri es tewi bes itt nekahdas atlihdſinaſchanaſ ne pamettifchu. Es eſmu pahr tewi, eeſſch mannu teſtamenti apdohmajusi. Sinnams, mihleſtiba ne leekahs un arr' naw aiſmirſajama; bet tu tomehr no tam eeraudſiſi kà es ne eſmu nepateiziga. No manna teſtamenta tiſs ta preekſch tewis nodohmata ſumma fluddinata un kà es zerreju, tu ar to paſchu meera buhſi, pehz tam kad es buhſchu nomirruſi un mans lihtis ſemmè paglabbahts dabbuſi tu to ſinnaht.“

Sofia eeſahje itt gauſchi raudaht un luhdſe: lai winna jelle no mirſchanaſ ne runnajoht.

Bet ta zeenijama gaspascha, to eedrohschinadama ſazzija: „Ne raudi wiſ mihtais behrns! ta nahwe naw wiſ tif breeſmigà, kà winna rahdahs; winna gan irr weena bahrga, ne peeluhdſama draudſene — bet tomehr weena draudſene, kurra muhs no ta zeetuma, eeſſch kurra mehſ twihſſtam, no ſchihſ neezigas meeſas atſwabgina un mums tohs wahrtus weenas jaukaſas paſaules atbarra. Es preezajohts ar itt pilnigu ſirds-preeku, driht tur To eeraudſiht, eeſſch kurru es eſmu tizzjuſi — to neredſedama. Paleez arweenu no ſirds beewabihjiga, mihta Sofia! ſtaiga jo neſchaubigi uſ ſwehteem Deewa-jelleem, paturri kat'reiſ muhſu mihtu, deewiſchfigu Deſtitaju, kurſch no karſtas mihleſtibaſ uſ mums grehziſgeem zilwekeem, pee kruſta grub-

tas mohkas zeesdams nomirre — prahta; un mible To no wiffas sirds ustizzigi; ne darri nekahdu faunu, bet tikkai labbu — tad, tad kad arri tawa pehdiga stundina atees, tew ta nahwe ne buhs wifs tik breefmiga; bet weegla un falda. To tahs naw ne kahdas breefmas, no wiffahm scha laika behdahm un zeeschanahm, atswabbinahts kluht, un pahrstabbihts tapt tur fur preeki bes mitteschanas at-rohnam!

Ta deewabihjiga gaspascha zeete brihtinu kluffu. Winna turreja rohka kahdu masu krusstu, ar to bildi ta krussta sistu Pestitaju, kursch no kohla itt jauki bij istaifihst; to paschu skuhystija winna, ar swehtahm tizzibas affarahm sazzidama: „Wehl redsu es Winnu mannu Pestitaju, tikkai eeksch scho bildi! bet drihs — af to preeku! drihs no waiga us waigu! Bihds schim atgahdina man schi bilde, zil besgalligi ta arri appalsch Winna pascha teescham irr, tomehr to leelu miblestibu, ar kurru Winsch arri preeksch manni sawas swehtas un dahrgas affinis pee krussta kohla islehja, nobahleja, nokahre sawu galwu un nomirre!“

„Tu man warri teescham tizzeht, mihla Sofia! sazzija ta par kahdu brihtinu: ka Winsch jau sché, wirs semmes dsihwojoht, mans wiff labbakais draugs bija; to esmu es daudsfreis sawa sirdi mannijusi. Tahs saldakas stundas manna dsihwoschaná bij tahs: kurrás es Winna swehta dsihwoschanu, Winna augsti swehtas mahzibas, Winna karstu ne-isdsefchamu miblestibu lihds patt nahwei apdohmadama un eeksch deewabihjigas, Winna pecluhgshanas un sirds-apeeschanas ar Winnu, esmu pawaddijusi. To mehš zilwefi zittur swehtischanu ne warram atrast, ka ween eeksch ihstas tizzibas us Winnu un eeksch Winna swehtu rakstu peepildischanas! — Kad mehš zeeschanas un behdas us Winnu sawzam, tad ne kawejahs Winsch mums pahhdseht, bet nahf muhsu sirdis atweeglinahst un spehzi-nahst!“

Un ta manna mihla Sofia, runnaja ta ar wahju balsi, atrohnu es arri taggad eeksch Winna wahrdeem, mannu pehdeju drohschu zerribu. Winsch tomehr pats itt ustizzigi

us saweem mahzeffeem sazzija: „Wanna tehwa nammä irr dauds dschwotki — kad tas ta ne buhtu, tad buhtu es jums to sazzijis. Es no-eiju, jums tur to weetu sataisibt.“ — „Ta sazzija Winsch un es zerreju: ka arri manna weeta jau irr sataisita jo mans Kungs nahk — mannis sau, un es eemu Winnam pakkat ar preeku.“

Winna gribbeja wehl tahtak runnaht; bet jau eesahze winnai bals peetruht.

„Eelsch tawahm rohtahm“ sazzija winna wehl ar itt wahju balsi; un tad itt lehni: „pawehle es mannu garru!“ Tee bij winnas pehdigi, saprohtami wahrzi. Winna palikke tohti wahja un aisslehdse tahs azzis zeeti. Sofia steidse tohs mahjas laudis zelt. Tas zeenijams mahzitajs tikke no sahdscha aizinahs; kufsch kahdus sataisichanas wahrduß us to mirdamu runnaja. Winna azzis wehlreis atwehdama, galwu us preekschu lohzi, par sismi, ka ta winnu saprohtoht; pehzal luhdse tas mahzitajs Deewu, ka Winsch to mirdamu sawu pasemmigu kalponi, no ihstas tehwa schehlasibas gribbetu usnemt, tur sawos swehtos dschwotlos zaur to winnas mihtu Pestitaju to Kungu Jesu Kristu.

Ta mirdama arr' pabrischam luhpas kuffinaja, ka warreja redseht un manniht, ka winna ta mahzitaja wahrduß pakkat runnaja, lihds ar to Deewu luhdse. Pehz weenas stundas laika, winna sawu deewabihjigu dwehseht islaide un Sofia raudaja itt karstas, pateesigas behdu affaras, ka tobrihd kad winnas ihsta mahte bij mirrusi.

S e s t a n o d a l l a.

Da mantofchana.

Kad nu ta augsta gaspascha no Linden no saweem appalschneekeem un wisseem ta widdus eedshwotajeem arr' tahtak dschwodameem lautmeem, kurri to tiffai pasinne, ustizzigi zeenita un mihtota tappe, un ihpaschi, kad tee nabbadsim eelsch winnas sawu weenigu, mihtu apgabdataju un apdahwinataju bij saudejuschi; tad winnas behru-deena, to lihki us kappeem pawaddiht, sanahze jo leels pulks lau-

ſchu baggati un nabbagi, wezzi un jauni, arr' maſi behr-
nini, kahrodami to wehl kaut nobahluſchu redſcht un wehl
reiſ no ſirds pateiſt, par wiſſahm tahm labbdarrifchanahm,
ar kurrahm ta winnus zaur dauds gaddeem bij itt ruhpi-
gipgahdajufi. Behru dſeesmaſ, kaut gan peeſlahjigas, un
no deewabihjigeem ſwehteem wahrdeem ſaliftas irr, ne tappe
nei zellâ, nedſ arri pee kappâ dſeedatas, jo wiſſi lihdsgh-
jeji bij kâ bes baſeem palikkufchi un kattris gahje kâ ar
ſalaufstu un ſagraufstu ſirdi, no ſirds karſtas behdu un pa-
teizibas affaras raudadams, winnas lihka-ratteem paffat.
Arri dauds winnas augſti raddi eekſch melnahm, truhweſcha-
nas drehbehm gehrouſchees, bija tur flaht.

Pehz nobeigtas lihka apglabbafchanas ſanahje wiſſi
tee — tahs nomirruſchas, augſti raddi atkal pilli. Tas
testaments, jeh winnas pehdigas wehleſchanas grahmata,
tiffe atplehſta. Sofiai bij diwi tuhlftoſchi dahlderi paraf-
ſtiti. Tohs auglus fo ta nauda wilke, warreja winna tuh-
dal, no tahs deenas, kurrâ tas testaments uſlauſts tiftu,
ſew' par labbu pehz patiffchanas walkaht; bet tas kapital
bij zeeti nolifts lihds winnas kaſſu deenai. Wehl bij So-
fiâi testamentê iſwehlehts: no teem, tahs nomirruſchas dah-
geem glihtumeem, weenu gabbalu preekſch ſewis, pehz pa-
tiſſchanas iſwehletees, kahdu ween' winna pehz iſſtas pil-
nigas apdohmaſchanas pagehreschoht ſew par peeminnu.

Lee augſti, ruhweji raddi tahs nomirruſchas, atplehte
azzis un mutti itt platti, pahr teem diwi tuhlftoſcheem
dahldereem. Tahs jaunas freileenes bij lohti nemeerigas
pahr to, kâ winnahm nu tas jauſakais gabbals, no teem,
tahs nomirruſchas tehwa-mahſas dahrgumeem, par dallibu
ne nahlfchoht. Tahs ſazzija, itt labbas un mihligas prett
Sofiu rahdidamees: „Redſ ſcho kleiti, no itt dahrgas ſihda
drehbes, ar baſchadahm pehrwehm un pukkeh, nemm to
paſchu! Apſkatti tikkai to itt labbi! Raugi kâ tahs pukkes
itt ihpaſchi, tai drahnâ irr eeauſtas, kâ to tif retti kahds
zilweks irr redſejis — un katra pukke irr gandrihs ſchliwa
leelumâ. Bet zil beefa ta drahnâ irr auſta, to tif ihſti
apraugi, aptauſti to paſchu, nemm to ſtarp pirtſteem! tee-
ſcham kad to kleiti, tikkai tâ us ſemmes noſtahditu, bes

wis ka ta tiftu apgehrbta, ta paliftu stabwoht — jo tif stihwa winna irr! Ta bij tahs nomirruschas, muhsu tehwa mahsas bruhthes-kleite; jaukaku pasausé wairs ne warr at-rast! Ta buhtu arr' preeksch tewis ihsti skaista un peeklah-jama bruhthes-kleite — ka tu arr' ar laifu, warrbuht tapfi apprezzaeta."

Weens no teem pascheem rabdeem — wahrda Hagen, deewabihjigs un pateefigs wihrs, turklaht eeksch w^{ja} Dejeem gaddeem larra-wirsneeks buhdams, sazzija: „Ta kleite preeksch Sofias pawissam ne geld! ne ceptahpajec winna: tahdus neekus galwa! jums wissahm, tanni ^{wehler} ⁱⁿ nekahda runnaschana; lai winna wehle patti ko ^{wehler} ⁱⁿ grippedama!“ Bet tahs freileenes to issunnija, tam' pahrmesdamas: ka unahrtings essoht, jeb pussbeskaunigs — un puhlejahs wissada wihsé, zil ween spehdamas: Sofiai schahdu, tad atkal tahdu gabbalu no masas wehrtibas, zaur leelu peerunnaschana un leelischana usspeest grippedamas.

Sofia tikke, no tahs tif dauds peerunnaschanas, samulsinata un rahdijahs: ka ta jau grippet, bet tiklai ne sinnatu ko wehletees. Do nomannidams, sazzija pehdi-gi, tas no kahdas teefas, to testamentu uslaust subtihts assesohrs: „Sofia irr weens bahrinu behrns, bes tehwa un mahtes, arr' bes wis kahdu assistenti, kusch tai schinni leeta kahdu padohmu dohtu, jeb to aisstahweht warretu, tadehf, ka es to taggad redsu darram — tad peenahfahs man, pehz manna ammata spehka winnai peestahtees; jo stary tahm mantojamahm leetahm, ka es to itt labbi sinnu, atrohnahs gabbali kurvi irr no leelas wehrtibas, no selta un dahргеem almineem. Kad nu ta zeeniga gaspascha no Linden eeksch sawu pilnigi pahrdohmatu testamentu Sofiai tiklai weenu gbbalu irr spreedusi iswehletees, tad irr itt skaidri redsams: ka winna Sofiu ne gribbeja tikween ar to nospreestu, bet arri ar to mantibas teesu aplaimoht, kurru winna patti eeksch winnas atlikkuschahm dahrgahm mantahm wehlesees, un lai tas iswehlehts dahrgums tai buhtu par peeminnu, un kahda nohtes-laika par atspaidu; jo eeksch to testamentu, teef deesgan skaidri sazzihts: lai Sofia to leetu papreeksch itt labbi pahrdohma, ka wehleda-

ma ne krahptohs. Tapeh; dohmu es Sofiai apdohmaschanas laiku, lai winna to leetu itt pilnigi pahrdohma. Winna arr' warr pee saprattigeem draugeem padohmu mefleht, un tad rihta, sché isteift: fo ta, peh; pilnigas apdohmaschanas wehlejahs, un es, zaur spehku ta testamanta, lifschu to iswehletu dahrgumu winnai peenahft. Peh; sché, zaur to affesohri runnateem wahrdeem, isschfihreh's tee; un nu bedami, un nemeerigá prah'tá buhdami.

Nu Sahdijohs, ka nemeers un deefgan stribdeschanas buh'schoft. Der toils-kehfscha bewe Sofiai to padohmu: lai winna weh'winna's alta greb'senu, eefsch kurru tas leelais diamanta almins'rou eetaifhts, jeb to pehrtu schnohri, kurras wigat lit skastas un dahrgas bija; peerunnadama: ka tas greb'sens, jeb peh'les, katris ihpaschi, no tuh'fstoschu dahlderu, jeb wairaf weh'rts effoht. Tas wezzais pilsbahrsneeks sazija: „Ta masa bildite, kurrá ta zeenijama gaspascha nomahleta un kurras rahmits no selta, ar diamantes almentineem islikt's irr: buhs Sofiai, jo wairaf par ihpaschu atgahdaschanu un peeminnu peeklahjama, un kurrá gan arr' wairaf, ka tuh'fstoschus dahlderus weh'rts buhs. Dee sweschee sullaini un kambar-jumprawas, teepahs turpretti: ka winnu zeenigt fungi, Sofiai, tahdu mantoschanu pawissam ne notauschoht un ne zeetischoht, ka weena, til semmas fahrtas jumprawa, pee teem til dahrgeem gresnumeem dal-libu nemtu, kurrus ta pawissam ne drih'fstetu nessahft; jo tas teescham, tai zeenigai gaspaschai no Linden, ne buht ne effoht prah'tá nah'is, winnai tahdus dahrgumus nowehleht.

Kad nu ohtrá rihta atkal wissi bij sapulzejuschees, un tas muifchas-kungs, wissus tohs dahrgus glihtumus, ka: abdatas, ohrrinkus ar dahrgeem almineem, selta kehdes, rohlu-spangas un wissadus glihtumus, to diamanta greb'senu, to pehrtu-schnohri un to selta, ar diamanteem isliktu bilditi, bij itt jauki us kahdu fallu spilweniti, peh; fahrtas peedeedsis: tikke Sofia teem preekschá stahbita, lai nu wehlejahs. Gandrihs wissi mantineeki stahweja ka us kahdu karru gattawi buhdami, wiss'wairaf tahs jaunas freileenes, trihjedamas un naggus knaibidamas, weh'ledamahs, ar azzim Sofiu apriht.

Bet Sofia sazzija: „Al mannas augsti zeenigas freileenes! manna warrà irr nu tas wiss dahrgakais gabbals, kurru man ne weens ne warr leegt; bet es ne kahroju pehz augstahm un dahrgahm pasaules leetahm un mantahm. Tas wiss masakais un neezigakais gabbalinsch, kursch no weenas tif labbas un deewa-bihjigas, wiss augsti zeenijamas gaspaschas nahf, buhs preeksch mannis jo it dahrga peeminna. Ta tif tohti zeenijama, augsta gaspascha, irr manni ar tif leelu naudu jau deesgan aplaimojusi, kurru es pawissam ne biju pelnijusi; bet fa nu man ta brithwestiba irr dohta, un es warru itt drohschi wehilees, tab islubdsohs es preeksch sewis, to masu kohku krusstu, kurru ta zeenijama gaspascha, nomirdama rohta turreja, un ar sawahm pehdigahm assarahm, un nahwes-sweedreem apflappinaja. Tas irr man ta wiss dahrgaka, winnas peeminna. Tas man atgahdinahs wissas tahs labbas mahzibas, kurras winna katurreis un pehdigi ar patlabban nobahsedamahm luhpahm man dewe. Kad es pehz winnas labbahm mahzibahm dsihwoschu, tab warreschu es tizzigi apzerredama: fa man leelakas un dahrgakas mantas un baggatibas preekscha stahw, ne fa, fo ta pasaule man doht warr, seltu un dahrgus afminnus itt weegli peezeest, un tahs zeenijamas gaspaschas swehtischana pahr man nahks un paliks.“

Sofias luhgschana un iswehleschana, tilke no teem, tahs nomiruschas augsteem raddeem, ar itt labbu prahtu usnemta, fa tee winnu, tahs tif deewa-bihjigas un peeklahjamas wehleschanas deht, winnai dsirdoht tohti slaweja: firdis to itt preezigi pahrsmeedami. Ta kehkscha, winnai ahra iseijoht, sazzija: „Tu teescham effi itt dumja, fa tu no teem dahrgumeem ne wehlejees! woi tab tu ne redsejt, fa es tew ar azzim mettu un us to grebsenu un pebrichm rahdiju? To wezzu kohka krusstu tu jau warreji ta lihdsi nemt; jo pehz fa teescham neweens ne buhtu prassijis; tu ne effi wis deesgan gudra!“

Tas wezzais dahrsneeks sazzija: „Deews lai tewi swehti, mihtais behrns! tu effi weena deewa-bihjiga labba un us-tizziga dwehsele. Pee fa kohka krussta buhs jo wairaf swehtiba, fa pee selta un sudraba, un arri nohtes un

behdu-brihtinâ, tas pats tew wairaf eepreezehs, fa pehrles un dahrgi afmini. Peeminni mannuš wahrduš!"

Sofia paglabbaja to masu kohka-frustu sawâ lahde, un tas pats bija winnai pahr wissu, kas tur eekschâ ar-raddahs, ta wissu-dahrgata manta. Ta apsinnaſchana, fa winna no ihstas meera mihleſtibas ween, pee to masuminu pateizahs: pildija to ar swehtigu preeku un eekſchigu ap-meerinaſchanu. Tahs mantas-kahrigas freileenes, eefahze, pee to tiſ dahrgu leetu dalliſchanaſ, paſchas ſaſtrihdetees, fa ſtarp tahm ig negants eenaids zehlahs, un tahs dab-buja zaur to mantoſchanu, wairaf ſirdehſtus, fa preekuſ baudiht.

Septifa nodalla.

Pauliba, fo tahs debbesis flehdi.

Gaddu preekſch tahs zeenijamas gaſpaſchas mirſchanaſ, bij ta wezza dahrsneeka dehls, weens deewabihjigs, uſ-tizzams un jauſs jauneklis wehlejees: Sofiu par ſeewu dabbuht. Kad nu winna mahte arr wairs ne dſihwoja, tad bij wiſch ar ſawu tehwu pahr ſcho leetu runnajiſ, kurſch par ſchahdu dehla iſwehleſchanu, kohti preezadamees, to arri tai zeenigai gaſpaſchai ſinnamu darrija.

Ta zeenijama gaſpaſcha, kurrâi Sofia's ſirds apſin-naſchana katru reiſ' bij ſinnama, bij tahdâ wiſſe atbildejuſi: „Juhsu wehleſchana manš mihtaiš dahrsneek un ta juhsu dehla, irr arr ta manneja.

Juhs eſſeet ſawu dehlu deeſgan labbi, fa iſkatram gohdigam tehwan peenahkahi, uſaudſinajuſchi, to paſchu jau no behrnibaſ, uſ deewabihjaſchanu, uſtizzibu, uſ dar-ba-ſtrahdiaſchanu un wiſſeem gohda peenahkumeem ſkubbina-dami un eeraddinadami; wiſch pats irr arr' katr'reiſ ſe-wiſ ta uſweddees, fa taſ weenam gohdigam un labbam jauneklam peeſlahjahs; tapeh; neween fa man ta winna iſwehleſchana naw prettiga: bet eš pahr to wehl kohti preezajohs. Bet wehl irr par agri manš mihtaiš, fa juhs ſawu deeneſtu atſtahjeet; jo juhsu Billumam wehl waijag uſ ſahu laiku piſſehta eet, kur wiſch to dahrsneeka am-matu, fo taggad jo ſkunſtigaki kohp, fa papreekſch juhsu

mahzibas gaddos, un kas taggad no iffatra labba skun-
 ftes-dahrsneeka pagehrehts tiks, to itt ihsti eemahzitees
 warretu; nahk tad winsch par kahdu pahri gabdeem atpak-
 kat, un tad winnam, ka arri mannai audselnei, tahs pa-
 schas dohmas un wehleschana irr, nu, tad arri es, ja man
 Deems to laiku sadfihwoht liks, ka Sofias usaudsinataja,
 us winnu kahsahm atraddischohs."

Ar to tahs tik augsti saprattigas, augstas gaspaschas
 padohmu, bij tas wezzais dahrsneeks, arri Willums un
 Sofia ihsti ar meeru. Da zeenijama gaspascha no Vinden
 lifke preeksch Willuma wehl kahdus jaunus apgehrba gab-
 balus taisiht, apghadaja to ar zella-naudu un dewe tam
 kahdu nowehleschanas grahmatu pee ta, tahs semmes leel-
 erzoga piis-dahrsneeku, furru ta itt labbi pasinne, lihds
 un Willums dewehs jau ohtra neddekä us zellu.

Taggad pehz tahs no wisseem tik augsti zeenitas gas-
 paschas nomirshanu, ka Sofia ne sinnaja us kurreen' doh-
 tees, usnehme to tas wezzais dahrsneeks pee sewis un
 winna kohpe tam to mahjas buhshanu. Pehz weenu gad-
 du winnai schë usturrotees, pahrnahze Willums, itt pilnigi
 ismahzichts no pilsehata, mahjas, winsch un Sofia noscheh-
 loja gauschi, ka ta zeenijama gaspascha us winnu kahsahm
 ne warreja wairs flahk buht; bet bruhthans un bruhthe ap-
 mekleja kahsu-deena no basnizas nahkdami, to kappu tahs
 tik augstas, deewabihjigas labdarritajas, furru tas jaunais
 dahrsneeks itt patihkami wiss'apfahrt ar jautahm, dahrgahm
 pukkeh puschlojis, un no pukku mainakeem, pascha kapa
 wirsu, tohs wahrduß bij lizzis: „Nemm scho pateizibu
 no pateizigahm sirdim!“ Zur notiffuschi, un tai, ka dsih-
 wodamai pateikt un winnas labdarrigas rohkas skuhpstiht
 ne warredami, nofritte abbi, ka garrä aisgrahbti, preeksch
 winnas teem tik dahrga kappu us zelleem, un atnesse
 dauds farsias affaras raudadami un winnas kappu welle-
 nus skuhpstidami, tai sawu sirsnigu pateizibu.

Kad nu Willums un Sofia no sirds labbi un dee-
 wabihjigi bija, weens ohtru ihsti un no sirds mihtoja, un
 no behrnibas jau bij mahzijuschees: wissodu nikkibu,
 ka wirsrohzißu, dusmibu, lammoschanu un wissaduß teem

Iihdsigus netikkumus atmetst, tad dsihwoja tee itt meerrigi, deewabihjigi un preezigi. To wezzu tehwu zeenija un mihtoja abbi ta ka dasch salka: tee winnu gandrihs us rohkahm nesse. Tas wezzais wihrs lohti preezajahs par to: ka Deems tam bij wehlejis, sawus behrnu behrnus redseht. Tas winnu pirmdsintajs behlinsch dabbuja, lai buhtu tam wezztehwm par gohdu, fristiba to wahrdu: Brihdriks, tas ohtrais behrninsch, weena meitina, par pastahwigu peeminnu tahs tik augstas un deewabihjigas gaspaschas no Linden, dabbuja to wahrdu Theresia. Tam wezztehwm bij ihsts firds-preeks: sawu behrnu behrnus flehpi nemt un us rohkahm aplahrt nessah. Ta masa deewabihjiga familia dsihwoja, itt kluffa swehta meera.

Bet, ka jau appasch schihs saules, preeki un behdas dallahs, un pahwehrschanä schihs pasauls liktens irr, to waijadseja arri scheem gohdigeem lautineem peedsihwoht. Tas wezztehws baudija to preeku, pee saweem tik mihteem behrneem dsihwoht, tik mas gaddus; winsch nomirre tikkai weenu neddeku slims buhdams. Willums un Sofia bij pah to lohti noskummuschi, un raudaja, to tik mihtu tehwu us kappeem pawaddidami, itt ruhktas, scheloschanas affaras.

Weenu gabbu wehla, Willums no kahda lohka krisdams, salause sawu kreiso rohku; arr wissu to sahnu-pussi stipri sadraggaja, ka ilgi slims gulleja. Ar laiku tikke winsch gan atkal wessels, bet to rohku ne warreja winsch wairs pee darba tik labbi bruhseht un to dahrsneefu ammatu ta pilnigi apkohpt ka wajadseja. Winnam tikke ta weeta usteikta, lai trihs mehneschu starpä sew zittu meklejotees un ka tee jaunee lungi, wairak nenowehtigi un skohpigi bija, tad tikke winnam tikkai kahds maggums naudas, kahds pahris puhri labbibas un malka no schelastibas atmetta.

Willums bij lohti behdigs un noskummis, ta weena lahga deenesti un mahjokti saudedams. Winsch sazzija gruhti nopuhdamees: „No ka lai mehš nu taggad dsihwojam un saweem behrneem pahrtihschanu sagahdajam?“ Winsch pawissam wairs ne sinnaja ko eesahkt un darriht; bet Sofia

meleja us wissadu wihs, zil spehdama winnu drohschinah
 un eeprejinah. To darridama, winna kahdu reis sazzija:
 „Klausees jelle scho lihdsibu: usluhko jelle to kanahrias-
 putninu tur buhrkinà, kuru es no sawas mihtas usau-
 dsinatajas dabbuju. Winnas pehdigu slimmibà, ne warreja
 tapatti winna dseebaschanas balsa trohsni zeesht un winna
 man pawehleja, lai es to sawa lambari nessoht; bet gan-
 drihs ikdeenas winna man jautaja, woi es ne essoht pee-
 mirsusi to putninu barroht un dsirdinah; wehl winnas
 pehdiga dsihwes deenà sazzija winna: lai es pehz winnas
 mirschanu to putninu lihdsi nemmoht, un to itt labbi ap-
 gahdajoht. Es biju to brihd fohti noskummusi, ne warredami
 isdohmah, ja ta gaspascha ihsti mirtu: ko gan tad eesahht,
 jeb fur palikt warretu. Tad nahze man prahtà: raug kà
 schi til sabba gaspascha, til mihtligi pahr weenu putninu
 gahda, kà gan tas mihtais schehligs debbes tehws, par
 mums zilwekem ne gribbetu gahdaht! To esmu es dauds-
 reises apzerrejusi un wisswairaf taggad, eelsch schim muhsu
 tik leelahm behdahm, dohmaju es katur reis to putninu
 barrodama: kà tas mihtais Deews muhs teescham ne liks
 truhkumu zeesht, un mums no sawas leelas tehwa schehla-
 stibas, tik dauds peeschirs, kà sew' un sawus mihtus behr-
 ninus warram usturreht. Tapehz ne essi wiss til no-
 skummis mihtais Willum! bet turri jo stipru palauschanu
 us Deewu. Winsch kas par wisseem saweem raddijumeem
 tik brihnischligi un ruhpiigi gahda, arri muhs ne peemirsihs.
 Winsch, kas lihds schim irr palihdsejis, palihdsehs ir tahlak;
 tikkai wajag mums arr pascheem zil warredameem pee-
 speestees. Es ne warru dohmaht kà pasaulè tik grubti
 warretu klabtees: kà zilweli, kurri us Deewu palaujahs
 un tikkuschi strahda, kà tee ne warretu sew' un saweem behr-
 neem pahrtitschanas, usturru un apgehrbu sagahdaht.“

Nu apdohmajahs abbi pahr to, kas teem darrams
 buhtu. Teem nahze us weenreis prahtà: turpatt kahdscha
 kahdu nammu pirktees, un kà tur ne kahds bohndneeks ne-
 bija, tad gribbeja tee turpatt kahdu bohdi eetaisht, un to
 ar tahdahm prezzehm, kurras teem semmes-eesihwotajem
 jo nohtigaki wajadfigas buhtu, pildiht. „To bohdi, saz-

zija Willums: zerreju es arr' ar sawu salaustu rohku itt weegli apgahdaht, un tas man turklaht ihsti par labbu nahks, ka saprohtu rakstiht un rehfinahht. Mannam mihtam tehnam kappà salku es paldees, ka tas manni tik ruhpiigi skohlà subtija." Sofia sazzija: „Èa ees atkal itt labbi! jo es arr' zerreju, zaur schubschanu un siikereschanu, kurreu man ta zeenijama gaspascha no Linden itt pilnigi eemahzija, wallas brihtinos, kad nammu un behrus buhschu apkohpufi, fo nopelniht!“

Sahdschà pij patlabban kahds namš pahrdohdams. Winni kaut tas patš nu gan tahds pawezž un weetahm no appakschas eepuışs bij, apnehmehs to paschu pirkht, appakschà pabuhweht, arr' zittas eewainotas weetās islabboht un jauki nomahleht list. Bet pee tahs namma pirkshanas un itt pilnigas islabboschanas, bij itt labbi nauđas waijadfigs; ir bes to waijadseja teem, tam dakteram un apteeki wiss'pirms aismaksahht, par Willuma rohkas dseebinaschanu. Sofias diwi tuhksoschi dahlderwi bij pee kahdu kaupmanni pilsehtà us augleem isdohti. Willums dewehs us pilsehtu, gribbedams pussi no tahs nauđas usteikt un to žif ahtri ween warredams list ismaksahht. Tas kaupmanns sazzija: ka schis to nauđu labpraht ismaksaschoht, bet ne ahtrak kà par gaddu pehz tahs usteikshanas, jo tas obligazioni (parahdu-grahmatà) tà essoht noderrehts; bet ahtrak ne weenu grassi. Willums un Sofia ne sinneja wairs fo darriht un kur padohmu mekleht. Kahds baggats saimneeks no sahdscha winnu ismisseschanu sadfirdejis, pee teem atnahze un peedahwaja tohs tuhksoschus dahlderus prett nospreesteem augteem, us weenu gaddu gribbedams aisdoht. Schahdu peedahwaschanu, Willums un Sofia ar pateizibu peenehme. Tas namš tikke pirkts, pilnigi islabbohts un zaur to nomahleschanu iskatijahs nu itt zittahds un jaukahks, par teem zitteem sahdscha nammeem. Tam labbam Willumam bij, kà zittkahrtigam dahrsneekam sohti patihkams: ka pee ta namma, arr' kahds dahrsinsch bija klaht. Winsch kaut nu gan wairs ne bij eespehjis, to leetu pils-dahrsu pilnigi kohpt, tad tomehr leeks puhlinsh tam ne bija, sawu masu dahrsinu itt

labbi un jauki apstahdiht un kohpt, ka tas itt driht ar derrigeem sehjumeem un jaukahn pufkeh m gresnodams, ifkatram bij jauki patihkams.

Willums un Sofia nomannijahs sew' itt laimiaus esfoht, paschi sawu namnu un dahrsinu turredami. Winnu eedsihwojamas istabas un lambari gan ne bij ta ar wisfadahn, puleeretahn leetahn isgresnoti, bet turklaht jauki ismahleti un ifkatram patihkami. Tur eekschà bij tik tabs nohtigas leetas redsamas: ka galbs, benkis un kahdi feschi fressi, kurri stipri, no ohsola kohka bij taisiti; bet tee isdarrija to paschu, ka kad tee no wiss'dahrgaka, sweschas semmes kohka buhtu bijuschi. Tai weeta kahda dahrga, ar balta afmina un apseliteem stabbineem puschkota pulkstina, fahrahs weens seenas pulkstiens, kursch tikkai no kohka bij taisihts, bet tomehr to laiku itt riktigi rahbija; tas pats ne tikke weemirhts uswilkt un tas bij itt labbi, ka tee mahju laudis sawu darbu pehz stundahn eedallija. Spegelis teem pawissam truhke; bet tanni weeta stahweja kahdas labbas grahmata, ka swehta bihele, dseesmu- un luhgschanu-gruhmata un zittas garrigas; kurras winni ne retti eeskattijahs eekschà, sawu dsihwi dwehseli pehz tahm tur eekschà atrohnamahm mahzibahn lohjidami, sawu dsihwi un darrischanu, us tahm dibbinadami un to dsihwu zerribu, weenas nahkamas muhschigas dsihwoschanas, us tahm gruntedami. Willums, wiss'wairak tannis garras seemas wakkaras, kamehr Sofia wehrpe, lassija no tahm preekschà un isstahstija, ar swehtu preeku, tohs gruhtakus, daudseem ne ihsti saprohtamus bihbeles pantinus, neneeka behdadams pah to — ka tee ta laika — mahzitaji, to swehtu rakstu lassischanu, ifkatram jo stipri un ar lahsteem draudedami aisleedse. Ta uswehrypta un fashlettereta dsihja, kas pee seenas fahrahs, bij sihme: ka Sofia sawu laiku nepawadidija flinkodama, un mahju-buhshana tabs wairak leeti derreja, ka tas wiss'dahrgakais spegelis, sudraba jeb selta rahmi. Dahrgas bildes, kurras tabs istabas seenas puschkotu, teem arr' gandrihts pehdigi truhke, jo tikkai weena weeniga tur eekschà bij redsama, kurrà Willuma tehms, weens deewabihjigs firmgalwis bij nomahlehts; kurrà teem

ta nomirruscha tehwa tikkumus un teem dohtas labbas mahzibas katr'reis atgahdaja. Istaba un kambari bij katr'reis tihri flauziti un grihdas baltas; jo Sofia nestaidribu ne zeete un daudsreis deenà, arri tohs masafus putteffus nosflauzija. Arr' tai flaukamai drabnai, bij sawà ihpashà weetà fur stahweht, lai buhtu tuhdat pee rohkas un to newaijadsetu katr'reis — faktos usmekleht. Pohdi, ar sakahm, jauhi ohsdamahm, jeb skaisi seededamahm puklehm, tur istabà stahweja, furras labbas isfkattijahs, — fa daschas dahrgas puleeretas un feltitas leetas, furras tif gresnuma un stahtes deht, fahbu augstmannu istabàs rohnahs.

To bohdi apgahdaja Willums un Sofia ar jaukahm un labbahm prezzehm un fa winni abbi pratte, ar katru, itt smalki un labbi apeetees, sawas wissai labbas prezzes, bes wiss fahdas plehschanas, zif lehti ween warredami pahrdewe ar mehru un swarru, drihsak wairak usdewe fa masak, turklast wehl tohs virzejus jeb tohs, dascheem lihdsibuhdamus behrnus, ar ohgahm jeb zittahm masahm leetahm apdahwinaja, tad atraddahs teem virzeji deesgan. Ta darridami winni pahrllezinajahs: fa pateesiga darrischana ilgak pastahw, fa krahyschana un fa masa, itt beesi atjaunota pelna drohschaku usturru sagahda, fa par dauds leela plehschana, zaur furru us reisi zerre baggats tapt, bet kas ohtr'reis wairs ne greeschahs atpakkal.

Willums un Sofia nomannijahs sew' pehz tif dauds behdahm un zeeschanahm, fa pehz Willuma slimmibas, deenesta saudeschanas, namma pirtschanas un buhweschanas, pehz pahrzelschannahs us scho jaunu dsihwoelli atkal itt laimigi. Winni ne warreja deesgan sawam mihlam Deewam pateikt, fa winsch tohs ar saweem diwi behrnineem atkal tif tehwischtigi bij apgahdajis. Kaut tee gan zaur sawu lohgu to skaisiu brangu pilli, no furras tee tiklabb' fa isdsihtu bij tikkuschi, warreja redseht: winni tomehr ne ilgojahs tur atpakkal tift; jo saderriba sawà starpà, pilnigs meers, preeks pee mihkeem behrnineem, darbs un peetizziba, darrija teem winnu masu namminu ar to dahrsinu klast par paradihsi.

Ustota nodalla.

Subqschana leelâ wajaďsibâ.

Ka schihs pasaules laimé, neds preeki pastahwigi irr, un ka tee brihscham zellahs, tad atkal kriht, no ta waijadseja Willumam un Sofiai, atkal no jauna pahrlceezinatees. Pirms wehl gads aplahrt bij, ka Willums pilsehtâ to naudu bij ušteizis, atnahze sabhschâ itt ahtra sinna: ka tas kaupmanns pee kurre Sofia's nauda us augteem bij isdohtâ, essoht nostahjis maksah (bankrottâ krittis) un ka wissa tam us augtu dohta nauda essoht pasuddusi. Tas saimneeks, no kurre Willums un Sofia tohs tuhstoschus dahlderus bij leenejuschi, bij gan palihdsjigs, bet tikkai turkur ta nauda drohschi un ar augteem nahze atpakkaf; winna palihdsiba ne bij wiss no zilweku mihlestibas, bet no augtu kahribas. Winsch tik ko sadsirdejis, ka Sofia's nauda pilsehtâ essoht pasuddusi, atskrehje ka ahvrachtigs buhdams, winnu nammâ un pagebreja us weetas sawus tuhstoschus dahlderus atpakkaf. Willums un Sofia sohlija tam to nammu, dahrsu un bohdi kihlâ doht un schahda nodohschana pee teefas likt usrakstih, lai warretu drohschi buht; bet tas saimneeks galwu krattidams sazzija: ka tas wiss ne kahda drohschiba winnam ne essoht. Winsch lammoja un lahdeja par teem abbeem, jebchu tee gan ne weens, neds ohtris pee sawas skahdes ne bij wainigi un paschi jo wairak par to schehlojahs. Winsch teem peesazzija: ja winni lihds tai nospreestai gadda deenai, kurrâ tee pee leeneschanas to naudu atkal ar augteem apsohlijuschees ardoht, to paschu ardoht ne warreschoht, tad buschoht winsch bes wiss kahdas teefas-sinnas un bes tahtakas runnas: to, par winna naudu pirktu nammu, dahrsu, wissas zittas leetas un bohdes-prezjes, arri winnu gultas likt pahdoht. Turklah sitte winsch ar duhri us galdu, no dusmahm krakkodams.

Nu bij preeksch Willuma un Sofia's lohti leelas no-skumschanas un behdu pilnas deenas peesteiguschahs. Abbi bij lohti apbehdinati. Tikkai trihs neddefas laika

bij, lihds tai tif tohti bihstamai deenai un nefur ne sin-
 naja tee, tif daußs naudas eedabbuht. Winni patahwahs
 us Deewu, kaut gan paschi saprast ne warredami, ka teem
 warretu tift palihdschrs. Winni luhdsse Deewu bes mitte-
 schanas. Tahs behdas nomohzija wisswairak to, sawu
 wihru un behrnus tif tohti mihlodamu Soffiu; winnas
 firds bij pilna ar ne-issakkamahm behdahm; bet winna tur-
 reja arr' jo leelaku patauschanu us Deewu. To wakkaru
 preeksch tahs deenas, kurrä teem maksabt, jeb wissu sawu
 mantibu saudeht wajjadseja, gabje winna augscham, kahda
 masä kambariti, appaksch jumta, gribbedama wihram un
 behrneem ne redsoht, sawahm assarahm, kurras ta tif-
 kai ar warru lihds schim bij aisturrejusi, wallu kaut un
 zaur to, ja tas Deewam buhtu patihkams, sawu firdi at-
 weeglinaht zerredama. Istruhzinata garrä buhdama, neh-
 me winna no sawas lahdas, to kohka frustu, to dahrgu
 peeminu, kurru wehl weenigi, no sawas firds mihlas us-
 audsinatajas turreja; sanehme to stary sawahm us debbe-
 sim pazeltahm rohkahm, nokritte us zelleem un luhdsse Dee-
 wu sazzidama: „Ak tu mans deewischfigs, swehts Vesti-
 tajs! kas tu tur augstiba un swehta weeta mahjo! no-
 stattees no tawas swehtas debbes us manni tawu nezee-
 nigu kalponi, kurru tif leels truhkums un behdas nomahz!
 Tas tif leelas behdas, ne ween manni speesch, ja
 tahs manni weentuliba buhtu trahpijuschas, ne buht
 tahs par behdahm sauzamas; bet taggad manna firds no-
 skumstahs pahr to wihru un mihkeem behrneem, kur-
 rus tu man no schehlastibas effi peeschfihris! Ak, ka tas
 teem maseem nabbadsineem klahsees! Manna mahtes-firds
 gribb puschu luhst: kad es tohs usskattu, jeb us teem
 dohmaju. Es ne luhdsu wis preeksch sew, warr buht ka
 ne esmu zeeniga, preeksch sewis fo luhgtees; bet preeksch
 winneem peeluhdsu es tewis, Kungs! Kungs! tu warre-
 najs apschelotajs! Ka Tu tawas leelas nahwes isbai-
 les, tawu debbesigu tehru effi peeluhdsis, ta luhdsu es
 Dewis taggad: „Tehws! ja tas warr buht, tad nemm
 scho ruhktu bikkari no mannim, bet tomeht ne mans, bet
 Daws deewischfigs prahts lai noteek!“

Winna zeete flussu, itt gauschas affaras raudadama, un tas frusts minnas rohlās palikke itt flapjis no affarahm. „Ak!“ sazzija winna, „tahs behdas par manneem behrneem, mannu mahtes-firds tif tohti apgrubtina! bet tawa tehwa firds mihtais debbes-tehws irr schehligaka! isklausi mannis un apschehlojees par mums wisseem! Jo Tu, ta mutte tahs pateesibas, pars effi sazzijis, „Kaut arri weena mahte sawus behrnus warretu aismirst: tad tomehr Tu ne gribbetu muhs aismirst!“ „Ak tad parahdi jelle Tawu tehwa schehlastibu!“

Gauschi raudadama pazehle winna sawas azzis us to frustu, furru wehl arween starp sawahm sakertahm rohlahm turreja, un sazzija: „Ak Tu mans mihsfirdigais Pestitajs! ka Tu no frusta us Tawu swehtu mahti noskattijeess, ta noskattees arri taggad no tawas augstas debbes us weenu nabbagu un grehzigu mahti, furrai tahs behdas pahf saweem behrneem to firdi laustin lausch. Jo Tu effi tawu klast wisseem, kam satreektas firdis irr, ak eeleij tawu swehtu eepreezinaschanu eeksch mannu firdi un palihdi man! Jau manna behrniba, ka es, ka weens no tehwa un mihtas mahtes atstahts bahrenihts, ne sinnaju fur dohtees, fur palikt eeksch mannas leelas firds satreekschanas, ka no wissas pafaules atstahta, tur tawa namma tewis peeluhdsu un Tu mannu luhgschanu tif bribnischki pallausiji. Ak pallausi man' arri taggad un apschehlojees par man un teem mannejeem.“

Pehz tam kad winna us schahdu un zittu, tam lihdsigu wihfi Deewu bij luhgusi: raug' tad palikke winnai itt weegli ap firdi; ka toreis, kad winna pehz sawas mahtes mirschanas wehl pilsehta buhdama, eeksch pils-basnizas preeksch altara us zelleem bij gullejusi. Winna peeminreja tohs wahrduš ta augsti zeenijama, tahs paschas basnizas, pilsehta mahzitaja, fureus winsch pee schkirshanahs us to bij sazzijis: „Winsch buhs illatra laikā taws palihgs un tewis tikpatt schehligi apgabahs, ka Winsch tew to taggad itt bribnischki irr parahdijis!“ Gedrohschinata un siprinata eeksch patauschanas us Deewu zehlehs winna arri taggad

augſcham ne wairs ar dſillahm behdu-aſſarahm azzis bet ar ſaldahm aſſarahm, eekſchigas eepreezinaschanaſ.

Nu gribbeja winna, to maſu kohka fruſtu atkal ſawà weetà, lahde paglabbaht. Tad nomannija winna, ſa ta fruſta pakallejà puſſe, kahds kohka gabbaliniſch bij walla tizzis un patlabban us grihdu nokritte. Tam kohka fruſtam bij zittkahrt tai puſſe, kahds gabbaliniſch atplehſtè bijs un atkal peelihmehts; bet zaur tahm tif dauds aſſarahm un no winnaſ rohku ſiltuma, bij taſ lihmiſ atmirziſ. Winna gahje pee ta ſambariſcha lohgu, pa kurru wehl tee patlabban no-eedamaſ ſaules ſtarri eepihdeja: gribbedama raubſiht, kahdà wiſſe ta waina atkal iſlabbotà tift warretu; bet raug, no ta fruſta eekſchpuſſeſ, ſpihdeja minnai, kahds jauki mirſedamaſ ſpohſchumiſ ſa ſwezite pretti, ſa Sofia pirmiſ ſatruhlahſ. Winna apluhkoja to fruſtu labbaſ un nomannija, ſa taſ ne bij no weena kohka gabbala, bet tà taiſihts, ſa eekſchà bij kaſ eeleekamaſ, un ſa tur kahda mirſedama leeta, eekſchà buhtu apſlehpta. Tahtaf apluhkodama nomannija winna, tanni paſchà eewainotà puſſi, kahduſ maſuſ aiſſchaujamaſ behliſchus, jeb wahzinuſ, kurri tif ſkunſtigi bij eetaiſti, ſa tohſ tiftkai par eeliftu ſkunſteſ darbu turreja. Ar leelahm puhlehm laimejahſ winnai, tohſ aiſſchaujamoſ wahzinuſ atwiſkt un winna eeraudſija nu us weenreiſ, tanni kohka fruſtā, kurſch eekſchpuſſe ar ſarfanu ſammetu bij iſ-obderehts, weenu fruſtu no dahrgeem diamanteſ afmineem, kurri itt ſkaidrà ſeltà bij eetaiſti.

Winna iſnehma to diamanta fruſtu ahrà, to labbaſi apluhkoht gribbedama. Taſ patſ ſpihdeja prett tahſ no-eedamaſ ſaules, eekſch wiſſadahm pehrwehm un ar tahdu ſkaidribu, ſa winnaſ azzis tif ko warreja panest to uſſkatih. Pee ſawas zeenigaſ gaſpaſchahſ bij ta daudsreiſ' diamanta afminuſ redſejuſi un turreja tohſ no augſtaſ wehrtibaſ. Winna nokritte atkal no jauna, eekſch aſſarahm ſapluhſdama us zelleem un ſazzija: „Tu mihtaiſ labbaſ un ſirds-ſchehligaiſ Deewſ un debbeſu Lehwiſ! Tu eſti mannu luhgſchānu atkal no jauna itt brihniſchkiigi un us weetas paklauſijis! Al usnemmi ſirds-ſchehligi ſchahſ aſſa-

ras par uppuri, tahs weenigi ihstenas firds-pateizibas!"
 So tas tomehr irr un paleek ta itt ihsta swehtiga pateesiba:

„Kas Lew' Deews augstais ustizzahs,
 Tas ne us smilktihm buhwejahs.“

Dewita nodalla.

Preeki pehz behdahm.

Kamehr Sofia tur augscha, sawa kambariti Deewu peelhdsse, sehdeja Willums sawa appakscheja istaba us benki. Tahs dohmas, ar seewu un behrneem no namma isdsihts tapt, winnu itt breezmigi mohzija; winnam palikke itt kochti bail un karsti ap sirbi: ka tam lohgu waijadseja atwehrt, lai prischaka lupte cenahdama, to dsissinatu. Winsch lahwe sawahm assarahm, kurras lihds schim preeksch sawas mihtas Sofias bij slehpi, wallu; lai tahs pehz patikschanas winna waigus slappinatu, un luhdsse Deewu no wissas firds, tiklai no Winna palihdsibu gaididams.

Lee diwi behrnini spehleja itt meerigi tur istaba, sawa preekla, pehz tehwa ne luhlodami; bet tas masais Frizis tomehr nomannija ka tehws tik noskummis bija un turklaht wehl raudaja. Winsch peetezejeja itt muddigi klaht, sawas spehles-leetinas, kahdus masus rattinus us pusszellu, apgahstus gulloht atstahdams un jautaja, lihdszeetigs buhdams: Mihtais tehws! kapehz tad tu raudi?

„Frizzin, mans mihtais behrns!“ runnaja tas tehws, tam atbildedams, „tu jaw sinni, ka muhsu nahburgs, tas Kaspars, grihb muhs no muhsu namma ahra dsibt, muhsu mahju un wissu kas mums peederr, zitteem zilwekeem pahrdohht. Tu jaw ne senn dsirdeji un redseji, zil dusmigs winsch bija. Winsch grihb muhs speest, lai mehns no schejeenes tahtak eetu, muhsu usturru preeksch schehligu zilweku durwim ubbagodami mekleht. Palihds man to schehligu peelhgt, lai Winsch muhs tik dsilla nabbadsiba ne liktu krisht!“

Tas mihtsch behrninsch eesahze itt gauschi raudaht; salikke sawas masas rohziņas kohpa, skattijahs us augschu un sazzija: „Mihtais tehws eeksch debbesim! tas niknais

Raspars grihb mums muhsu mahju atnemt, — ne dohd winnam tahdu wallu, es luhdsu tewis!“

Kad nu ta masa Theresia to dsirdeja un sawu brahliti tif gauschi raudoht redseja, arri tehwa flapjas azzis pamannija: eesahze arri winna lohti dikti raudaht un brehkt. Tas tehws zehle to behrminu us sawu flehpi, to fluffinadams; bet tas pats mas behrninsch, sasitte arween' sawas masas rohznas kohpa un sauze wairak reises: „Mihlais Deews! Luhdsu, luhdsu! Palihds, palihds!“

Us lohgu stahweja Willuma dahrsa nasis un weens ahbohls tur flaht, kurru winsch teem behrneem bij gribbejis isballiht. Taggad nehme winsch itt ahtri to ahbolu un dewe to paschu wesselu, tai raudadamai Theresia, grihbedams to fluffu darriht. Frizzis lihdszeetigs buhdams, sazzija: „Essi tikkai fluffa, mihta Theresia, tad warri tu to jauku ahbolu weena patti paturrecht! Ne raudi wairs! sazzija winsch — pats wehl raudadams, un tizzi man: ka Deews mums teescham palihdschs!“ Bet tas tehws, azzis us debbesim pazehlis sazzija: „Mihlais un sirds-schehligs debbesu-tehws! usluhko jelle schohs behrninus un apscheloes par winneem!“

Tanni pascha azzumirkli eenahze ta mahte ar to frustu rohka, eelsch istabas un issauze, preeka pilna buhdama: „Nu irr tas schehligais Deews palihdssejis! palihdsseet man wissi Winnam pateikt!“ Winna rahdija sawam wihram to kohka frustu, kurrà tas diamanta frusts gulleja ka walla effoschu, un istahstija winnam ka schi to tif dahrgu, apflehtu mantu, taggad nuble effoht atraddusi.

Willums, azzis us teem tif dahргеem, lohti mirdsedameem un spihgutodameem almineem usmettis gribbeja us zelleem krist, winsch sasitte sawas abbas rohkas kohpa un issauze ar stipru balsi: „Al Deews! kahda brihnischliga irr tawa pestischana! tas frusts irr no leelas wehrtibas. Nu warram meh's muhsu parradus aismaksahnt un mums ne waijadschs ar muhseem behrneem apfahrt wasatees ubbagodameem!“

Tas masais Frizzis, kursch to kohka frustu itt sabbi pasinne, bet to taggad tikkai no appafschas warreja eerau-

dsiht, issteepf sawu rohzinu us augfchu un fazzija: „Mamin mihla! tauj man arr' to frustu tuwal apluhfoht; jo es pawiffam wehl ne faprohthu, fadehl juhs til lohti brühneetees un effeet til preezigi.“ Ta mahte rahdija winnam to diamanta frustu un turklaht teize: fa tee jauki mirbse-dami diamanti, gan wairaf, fa tuhstoschus dahlderus wehrts effoht. „Ah, fazzija Frizzis: tee spihgulodami neezini man arr' itt labbi gan patihl, bet falki man jelle: preeksch fo tad tahdus akmentinus warr bruhfeht?“ Ta mahte fazzija winnam: fa tee til dahrgi un skaisli akmeni effoht tadehl, fa tee til jauki spihdoht, tikkai preeksch usskattischanas. — „Aj! aj! isfauze Frizzis: tad es gan newarru tizzeht, fa tee laudis par teem til dauds naudas malfahs! tee masee akmentini gan itt spohfschi spihd; bet til patt kohfschi spihd arr' tahs raffas pillites, kurras ik rihthus pa dauds tuhstoscheem pee fables un pulkehni fahrdamas, par welti redseht warr.“ Ta masa Theresia buhtu tomehr sawu jauku farkanu ahbolu, kuru ta wehl wesselu rohla turreja, atdoht gribbejusi: fa ta — to paschu buhtu drihtstejusi peefahrt.

Willums, kursch zur schahdu pahrfsteigschanu lihds schim, fa garra aisgrahbts, klussu bij stahwejis, eesahze taggad itt ihstas preeka-assaras isleedams runnaht: „Al manni sirbs-mihli behrnini! juhs sawa wahja prahla ne spehjeet to sanemt un wehl ne faprohteet, fahdu seelu schehlastibu tas mihlais Deews mums wisseem irr parahbijis. Tizzeet juhs man, fa no tahs naudas, fo es par teem akmineem dabbuschu, warru es muhsu nahburgam aismalfahht. Mehhs nu drihtstam atkal sawa namma palikt, muhsu dahrsinu un wissu, kas mums irr, paschi paturreht.“ „Ah isfauze Frizzis; tad mehhs tomehr to mihku Deewu ne esfam par welti luhgusch! Winsch tatschu irr ihsti labb, fa Winsch mums tuhbal irr palihdsejis!“ „Das Winsch itt teescham irr! fazzija tas tehws; tapeh; mehhs Winnom no sirbs pateizam.“ Abbi wezzaki pateize nu Deewam, ar deewabihjigi sakertahm rohlahm un ar assaru pilnahm azzim us bebbest skattidamees. Arri tee behrnini salikke sawas masas rohziņas kohpa un raudaja no preeka; un tahdas

affaras, ar kurrain wezzaki un behrni Deewam pateize, palitke pee Winna leelakâ wehrtibâ: kâ tee wiff: dahrgakee diamanta, afmini pafauls jeb zilweku azzis.

Desmita nodalla.

Zeeschanas augti.

Dhtrâ deenâ gaismai patlabban austoht, brauze Soñia us pilsehtu, wiffpirmak, ar to zeenijamu pilsehta mahzitaju tahs leetas deht aprunnatees, us kurru winna jau behrnu deenâs wissu sawu ustizzibu bij turrejusi. Winsch bij taggad jo aukstak zeenijams no uskattas un tappe arr' no ikkatra, kâ tiklai rets wezzigs firmgalwis ar wissu augstu gohdaschanu zeenihts un mihtohts. Tam pascham rahdija winna to frustu un isstahstija: kahdâ wihse winna to eemantojusi. „Tâ“ fazzija winna pehdigi: „irr tee wahrdi, kurrus juhs us man, mannâ behrnibâ preeksch wairak ka diwidemits gadbeem runnajat, peepildijuschees: „Winsch buhs ikkatrâ laikâ taws ustizzigs palihgs un tewis tik patt schehligi apghdahs!“

„Woi juhs tohs wahrduš wehl ne esseet aismirsuschî?“ runnaja tas zeenijams firmgalwis itt laipnigi, „tas irr labbi!“ Juhs nu itt skaidri redseet, kâ es to pateesibu, arr' tobrihd runnaju. Pateesi, pateesi, Deews irr weens ustizzigs paligs wisseem, kurri us Winnu zerredami pataujahs. Reweens Winnu welti ne peesauz. Ikreises Deews tik drihs un tâ azzim redsoht ne palihds, kâ Winsch jums lihdssejis irr; jo ta palihdsiba kurru Winsch jums sneedsis, warr pee tahm itt rettahm rehfinata tapt; bet tas-tomehr arween tâ paleek: kas Deewam ustizzahs, to Winsch ne atstahj. Deews dohd winnam swehtu eepreezinaschanu un drohschibu sirdi, stahw winnam klahnt un palihds wissas zeeschanas uswarrecht, un daschadas behdas un nostumschanas par labbu greesch, kurras pehz galla ar itt swehtigu preeku beidsahs. Juhs esseet to gan dauds reises wehrâ likkuschi un no tam ihsti pahreezinati tappuschî. No juhsu behrnibas lihds schai stundai, irr Winsch kâ weens labs tehws par jums ghadjis. Tapehz paleezeet arr' us

preekschu neschaubigi tizzibà us Deemu un Winna mihtu
 behtu, ruhpejeetees zil ween warredami un spehdami pehz
 Winna swehtahm mahzibahm dsihwoht, behdàs un zee-
 schanàs us Winnu, to weenigu Pestitaju pakautees; usau-
 dsinajeet sawus behrnus eeksch tahs paschas swehtdarrigas
 tizzibas us Kristu Jesu; tad Winsch arri us preekschu ar
 juns un juhsu behrneem buhs un wehl nahkamà laifà, no
 wissahm behdahm un truhkumeem isglahbs, lihds beidsiht,
 wissas mohkas un gruhribas nowehrsihhs un juhs tur sawà
 muhschigà, swehtà preekà usnems; fà to eeksch saweem
 swehteem raksteem apsohla!"

Soffai bij wehl weena leeta fo pahrdohmaht, kurra
 winnai itt gruhiti firdi gulleja un tadeht bij winna itt ih-
 paschi pee ta, tif saprattiga mahzitaja nahfusi ar to, schinni
 leetà aprunnatees gribbedama. Winna sazzija: „Woi es
 arr' warru to frustu no tif auksti dahrgas wehrtibas, preeksch
 sew' paturrecht un to, fà man peederrigu usskatit? woi
 es ne darru fahdu pahribu teem augsteem raddeem, tahs
 zeenijamas gaspaschas no Linden, kurri tee ihsti winnas
 mantineeki irr? jo tas frusts irr teescham dahrgaks, fà
 wissi winnas dahrgi glihtumi, kurrus ta labba, zeeniga
 gaspascha teem par mantoschanu atstahje!"

Tas augsti zeenijams un saprattigs mahzitajs sazzija:
 „Tas frusts peederr juns! Ta deewabihjiga gaspascha no
 Linden, patti arr' gan ne buhs sinnajusi: zil dahrga manta
 eeksch to wezzu kohka frustu irr apstehpta. Warrbuht fà
 winna to irr mantojusi no sawu wezz-tehwa brahli; kursch
 fahdu augstiu mahzitaja ammatu, semmes-leeklunga, jeb
 leel-erzoga piss-basnizà irr kohpis un laikam, ar to dahrgu
 frustu buhs apdahwinahts tizzis. Tas pats, fà bas-
 nizas laika grahmata irr peesihmehts, itt peepeschi nomirre
 un winna mantiba peekritte tai familiai no Linden, par ee-
 mantojamu teesu. Paturreet taggad to paschu. Jo tahs
 zeenijamas gaspaschas pehdiga wehleschana ihsti bij, juns
 to dahrgako gabbalu no saweem dahргеem glihtumeem at-
 staht; bet zaur meera-mihlestibu un to swehtigu apsinna-
 schanu, ar masumu peetizzigi par labbu nemt: iswehleja-
 tees juhs preeksch sewis, rikkai scho kohka frustu, kursch

jums gan ne liffahs dauds naudas wehrts buht; bet Deews irr juhsu iswehleschanu swehtijis un zaur Winna tehwiscku apgahdaschanu, irr jums tomehr tas wehrtigakais gabbais no wisseem winnas glihteem dahrgumeem par labbu nahjis. Tas mihtais Deews irr jums zaur scho frustu, weenu apflehytu mantu eedahwinajis. Dee diamanti irr leeli; tas frusts warr divi, lihds trihs tuhstoschus dahlberus wehrts buht. Nemmeet to diamanta frustu la augstu apschelioschanu no Deewa, pahrdohdeet to paschu, aismaksajeet ar to weenu dattu sawam, tif bahrgam parradu prassitajam bet to zittu, glabbajeet itt drohschi us preeksch-deenahm un haudeet tohs tif augstas aplaimoschanas augtus, ar swehtigu preeku un sahtibu; Deewam zaur wissu sawas dschwoschanas laiku no firds pateifdami! Bet to kohla frustu paglabbajeet, jums, juhsu behrneem un behrnu-behrneem par pastahwigu dahrgu peeminnu tahs augsti zeenitas un deewabihjigas gaspaschas no Linden, juhsu usaudsinatajas un labdarritajas; bet par wehl dauds leelaku peeminnu tahs leelas apgahdaschanas, kurru tas tif kohti schehligs un firds schehligs debbesu-tehws, jums taggad tif brihnisch-figa wihsé irr parahdijis."

Tas deewabihjigs firmgalwis eeliffe to dahrgu diamanta frustu tanni kohla frusta atpakkaf, aisspeede tohs aisschaujamohs dehlischus preekscha un sazija: „Kas gan warretu dohmaht, fa schinni nabbaga kohla tif leela, dahrga manta apflehyta buht warretu? Bet tizzeet man, la schein ar to frustu, tapatt irr arri ar wissahm, scha laika behdahm un zeeschanahm, kurras mehhs kristigi, itt jauki un peeklahjami frustu sawam; ahriki winnas lihdsinajahs schim neezigam kohkam, bet eekschligi apflehyt tahs itt kohti dahrgu mantu, tahs swehtibas, kurras wairak wehrts irr la felts un dahrgi alkini. Jo frusts un zeeschanas muhs wedd jo tuhwal pee Deewa, mahza muhs atsiht to neezibu un nepastahwibu, to pasauligu leetu, schkihsti muhs no wahjibahm, zaur kurrak mehhs jo rupjos grehtos krist warretu, mahza mums pafauschanu us Deewu, eekschpazeeschanas un pasemmibas un padarra muhs zeenigus,

debbesigâ preefâ lihgsmoht. Deeminneet katrureis' schohs
wahrduš:

„Kad frusts un behdas wirsü speeschahs
Kad Deewinsch atkal pee mums greeschahs.“

Ne turreet jo prohjam to frustu un behdas, kurras
Deewš jums kahdureis' peesuhtha par til leelu nelaimi; bet
par pateefigu laimi un swehtibu. Jo ta stunda nahks,
kurâ tas tumsch apsegs, kas til leelas mantas apklahj,
taps nokrattihšs un ta ihsta, eemantojama dalla wehrti-
gaka rahdisees kâ selts un dahrgi akmini. Ja tas arri ar-
ween' schē ne noteek — tad juhs tomehr tur, to atraddiseet,
ta leela Deewa schehlastiba un apgahdaschana, kurra muhs
baggatus darra preefsch to swehtu nebeidsamu muhschibu
un muhs itt ihpaschi tad ar pilnigu, swehtu preeku pil-
bihs, kad ta pasaule jau senn' no ugguns aprihta un wissi
winnaš gresnumi un dahrgi glihtumi, ar wissu settu un
dahргеem akmineem par pihschteem un peineem buhs pahr-
wehrti tappuschī.

Tas deewabihjigs, zeenijams mahzitajs pasinne tur
patt pilsehtâ weenu selta kalleju, kursch winna labs draugs
un ustizzams wihrs bija. Ka nu tam wezzam firmam
wihram gruhti nahzahs pee winna aiseet; tad nosuh-
tija winsch un lifke to luhgt pee winna mahjās nonahkt.
Tas selta-kallejs, kurra kuptscho'schana ar feltu un dah-
ргеem akmineem, itt stipra un daubseem sinnama bij, atnah-
ze; apluhkoja to diamanta frustu itt labbi un sazzija: ka
schis gribboht trihs tuhksstoschus dahlderus par to ismaksahk;
tuhksstoschus dahlderus tuhdač un tohs ohtrus diwi tuhks-
stoschi noliktâ laikâ. Sofia sanehme to naudu un tilke
tohti eepreezeta.

Winna to leetu ar' pawissam ne flehpe; turklaht weh
sawcem raddeem un labbeem pasihstameem, par sawu leelu
laimi preezadamees, patti to sinnamu darrija; tad ispa-
dehs ta leeta itt drihs wissâ pilsehtâ un nahze arri to,
tahs zeenijamas gaspaschas no Linden augstu raddu ausis,
kurri taggad tur pilsehtâ dsihwoja. Tee paschi saskrehje
itt kâ kad tee, zaur kahdu sinnas deweju buhtu dsihiti tap-
puschi, azzumirkli lohpa un gudrodami nospreede Sofiu

preeksch teefas apsubdseht, to atraftu dahrgu mantu tai atnemt kahrodami. Tee sazzija: „Das jau buhtu ihsta besprahtiba, weenai tahdai ubbagai, la ta Sofia irr, weenu diamanta frustu no trihs tuhstoscheem dahldereem wehrtibas, par peeminnu atstah. Peelaka besprahtiba jau ne esfoht wairs isdohmajama.“

Us weenreis eenahze tas wezzais lungs no Hagen eefschâ, jautaja ko tee effoht nospreeduschi, un sazzija tad ar stipraku balsi, wairaf reises ar sawu speekiti us grihdu peessidams: „Valeezeet juhs ar sawu subdsibu mahjâs! un esseet preezigi, la neweens wairs pahr to leetu ne runnatu. Ja juhsu trakgalwiba jums wehl wiffus juhsu meefas prah tus naw pahrnehmusi un juhs kahdus prahrigus wahrdu gribbeet dsirdeht, tad klausaites ko es jums taggad grihbu sazzih: Kad tobrihd' pee tahs mantas dallischanas, jums wisseem buhtu sinnams bijis, zif dahrga manta tanni atnestâ kohka frustâ apflehpta bij, un ta gohdiga Sofia tad us to buhtu pastahwejusi to tif dahrgu diamanta frustu preeksch sew' iswehletees, tad tomehr jums baddastakkeem un naudas-kahrigeem zilwekeem zaur ta testamenta spehlu buhtu wajadsejis ar meeru palikt bes wiss kahbas subdsibas jeb isrunnas. Lapehz dohdeetes labbak meerâ. Das arri jums itt vareisi noteek, tadeht, la jums ta deewabihitschana pawissain truhst. Juhsu atsallusi sirds, prett to nomiruschu gaspaschu no Linden un juhsu zeetsirdiba prett weenu nabbagu, no tehwa un mahtes bes wissa paliga atstahdu bahreniti, irr pee tam wainiga. Zif reises juhs Sofias wehlechanu ne apsmehjat, sazzidami: la winna irr kohka-deewam pee astes peekehrusees? nu esseet juhs par schahdu besdeewigu ismeeschanu itt pilnigi un peeklahjami apsirahpeti un tas laiks ismeeteem tapt, irr taggad jums peesteidsees. Lapehz es jums wehl reis falku: patutreet sawu subdsibu mahjâs, ja ne gribbeet wairaf par gahnekteem un apsmeecklu palikt preeksch wisseem zilwekeem.“ Tif dusmigi la tee arr' bij, waidseja teem tomehr winnam paklausih un tohs zaur winnu runnatus wahrdu sawâs sirdis par pateesibu atsiht, un ta subdseschana palikke noht.

Bet Sofia, pirms ta ar savu naudu us mahjam
 steidsehs, usnehme savu zellu us pils-basnizu, kura win-
 nas behrnischka luhgschana preeksch wairaf ka dimidesmits
 gadbeem tik brihnischligi, ka pehz sawa junta-kambariti
 tiffe isklausita. Winna pateize wehl reis itt eekschligi, tam
 mihtam, labbam un ustizzigam Deewam, kursch tohs sa-
 wejus, kas us Winnu no sirds zerredami pataujahs un
 Winnam paklausa, eeksch behdahm ne atstahj.

G a l s.

Beelittums.

**Swehtigas eepreezinafchanas dseefmas,
wisseem behduzeesdameem un nofkummu-
scheem dahwatas.**

Ta 46ta Dahwida dseefma,
zittabi pahrzelta.

Meid. Gohds Deewam ween ar pateitschan'

Deews ween irr muhsu patwehrums
Un stiprums, katra laika.
Mehs effam Winna peederrums,
Zau schinni behdu twaika;
Wunsch muhs us sawahm rohlahm ness'
Kad behdu-laiki mums jareds,
Muhs ihstens paligs buhdams.

Ladeht meh's ne isbihkftamees:
Kaut arr' schi semm' pasustu.
Us Deewu meh's pakaujamees,
Kaut arri wiss' iskustu;
Kaut juh'ras-widdu nogrimtu
Tee kalni, tatsch' meh's ne rimtu
Issaukt: „Deews par mums gahda.“

Zahs uppes un tee strautini,
Pehz zeetas semm' sah' tezzeht;
Zohs laufus puschko seedini,
Ne buhs tad mums wehl zerrecht:
Ka Deews muhs saweem tautineem,
Mums Winna walstes mant'neekem,
Pehz behdahm, preekus sneegtu.

Winfch irraid muhsu mihtais tehws!
 Ceefch mums Winfch, meh's ceefch Winna.
 Winfch uffauz mums: „Al' klauſ' mans behrns!
 Peez tu to ſwehtà ſinnà:
 Ne peemirſt ko tew ſohlju,
 Es agri tew' palihdfeſchu,
 Es tewis liſſchu wehrà.“

Al' jakauz buhs teem paganeem,
 Kaſ tawu wahr'd' ne klauſa;
 Buhs jawaid baſcheem nohm'neekem:
 Kaſ dſihwo kà beſ gauſa.
 Kad tawa baſ' muhs bahrgi fauſs,
 Tad walſtiſ krittih's, raddib's fauſs,
 Ta ſemme iſkufft ſteigſees.

Tad — Winfch taſ augſtais Zebaots,
 Var paligu peeſtahſees —
 Winfch rahdiſees muhs mihtojht,
 No mums Winfch ne atrauſees:
 Pee ſaweem ſwehteem liſs mums nahkt,
 Ceefch ſawu walſti dſihwoht ſahkt,
 Ko Winfch preekiſ muhs ſataiſij's.

Ta Kunga darbus apſkattiht,
 Peenahkàhs mums itt ſohiti.
 To meeru Winfch warr iſahr'diht
 Un karrus beigt, ſaprohti:
 Winfch leef tahs buſtas garràm eet,
 Ko eenaid'neeki ſchauj; us weet —
 Iſnihzina ta warru.

Al, mittejeetees grehkoht ſahkt,
 Atſihſteet Deewu eſſam!
 Ka Tam ar duſmahm ne waig' nahkt
 Pee mums, kaſ meh's ſchè neſſam:
 Eif augtus Deewa duſmibaſ,
 Ceefch grehkeem un nepitnibaſ;
 Retizzigs — muhs apfaunehs.

Mehs luhdsam tew Kungs Zebaot!

Mums palihdseht peestahjees
 Un parahdees muhs mihtojoh,
 No mums Kungs ne atraujees;
 Peez mums eeksch tawu walsti nahft,
 Dee isredseteem dsihwoht sahft —
 Kur lihgsmitas bes galla.

Tam Tehwam augstibà lai — gohds!

Dehlam un swehtam garram,
 Lohp no mums scheid, jau muhscham dohts,
 Zif spehjam mehs un warram!
 Kamehr mehs tawà walstibà,
 Notiksim un tur muhschibà,
 Tew muhsch'gu slawu teiksim.

M. J.

Mehs peederram tam Kungam.

Dseedama us famu paschu wihs!

Ta Kunga effam mehs! lai dsihwojam jeb mirklam,
 Tam peederram — kuesch preeksch mums nomirris.
 Ta Kunga effam mehs! kad arri bedrè birklam —
 Kas preeksch mums mirdams, muhs eemantojis!

Ta Kunga effam mehs! lai Winnam ween peederram,
 Zif Winnam mees un dwehles swehtijam!
 Ar ihstu tizzibu lai stipri To apferram —
 No ta mehs swehtu muhschib' zerream! —

Ta Kunga effam mehs! ta tumsha nahwes ehna
 Muhs ne warr isbaidiht; jo skaidri spihd:
 Mums Winna swaigsnite, ta ihsta Deewa jehra,
 Tas wahrbinsch: „Kristus“ eeksch mums katru brihd!

Ta Kunga effam mehs! Binsch glahbs muhs un paglabbas
 Ir nahwes stunda, itt ta ruhpiigs tehws! —
 Mehds drohschi noschirsim, eeksch zerribas jo labbas,
 Issaukdami: „Ta Kunga effam mehs!“ —

M. J.

L. 3066

H. C. L.

Handwritten text, possibly a name or address, partially obscured by the large signature above.

H. C. L.

Handwritten text, possibly a name or address, partially obscured by the large signature above.

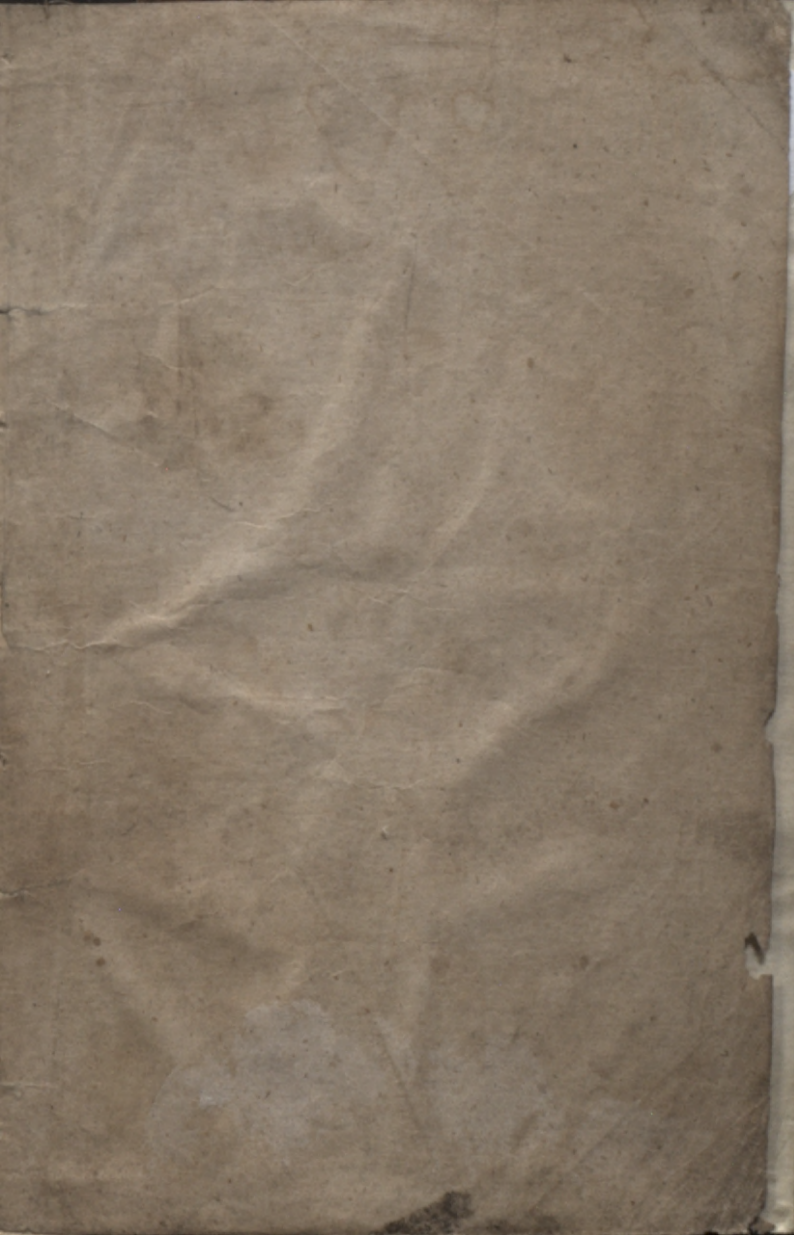
Handwritten text, possibly a name or address, partially obscured by the large signature above.

H. C. L.

Handwritten signature or flourish, possibly a stylized name or decorative element.

Was aijet ihla tariba
Kluht ihwes namis cepta
Tahes phodeen miift bet mi^{ma}
Tam ohtra wais naa preepha
Cept kristus waktim lwe^{ma}
Bans mahpham foetlig^{ma}
Wetno wiqu neijbeeds.

Amen.

43066

12
70

LATVIJAS NACIONĀLĀ BIBLIOTĒKA

0310081355